

IDEMO U KORAK S VREMENOM

Ove godine potvrdile su se vrijednosti obrazovanja u našoj osmoljetci. Tako je Marta Novaković, 7. b, treću godinu za redom uspješna na državnom natjecanju u geografiji pa je, nakon dva prva mesta, postala doprvakinja. Srebrna medalja, zlatnog sjaja, reklo bi se sportskim rječnikom, jer teže je potvrditi mjesto na vrhu nego ga prvi put osvojiti, a za to je zaslужan učitelj geografije Robert Vrbanić. Državni smo, timski doprvaci i u natjecanju u znanju i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“ pod vodstvom učiteljice hrvatskog jezika Antonije Borić.

Da su se ptiči koji su napustili naše gnezdo uspješno vinuli krilima u visine, potvrđuje iznimani uspjeh na županijskom Natjecanju iz fizike za osnovne i srednje škole, kojemu smo krajem veljače, već tradicionalno, domaćini jer je naša bivša učenica Antonija Čosić, danas gimnazijalka ŠŠ „Ivan Švear“ u Ivanić-Gradu, postala županijska prvakinja. Imala je dobre temelje, reklo bi se, a zna se gdje ih je stekla, jer onaj tko želi učiti, ima za to priliku i u malome mjestu kao što je naše.

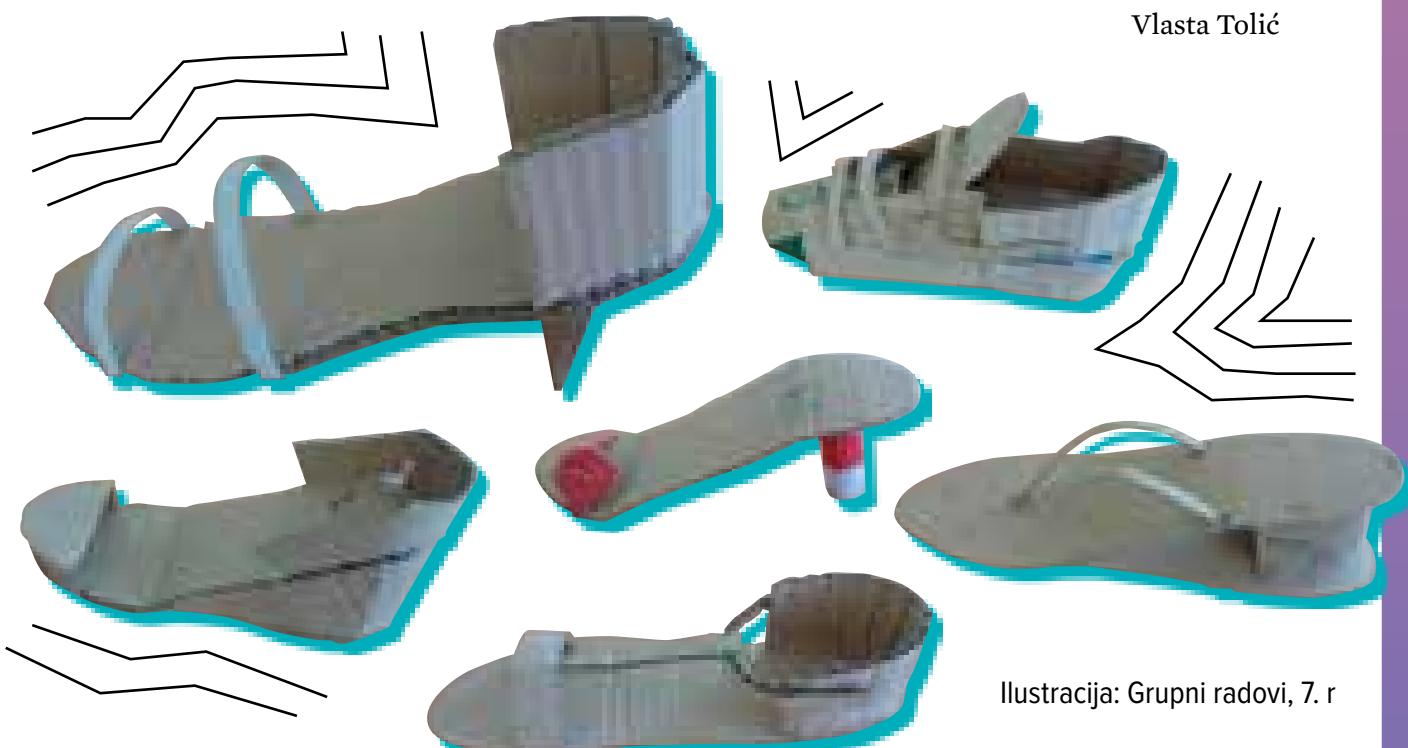
Ako ste žitelj ili tek posjetitelj Kloštra i dogodi vam se kakva nezgoda, slučajno se poskliznete na čistome stubištu naše škole (zaslužne

spremačice!), prejako vam je ovo ljetno sunce nakon duge zime ili vam pak idilična priroda oduzme dah, ne brinite. Tu su općinske i međužupanske prvakinje Crvenog križa koje znaju sve te nedaće zalijeći, a zahvaljujući vodstvu učiteljice Martine Srake i volonterke Marije Hegol, ove su godine treće u državi.

Idemo u korak s vremenom pa je na našu adresu stiglo osam robova za natjecanje iz robotike koji hodaju, svijetle, sviraju i, kako kažu njihovi sastavljači, osjećaju. Ali da nismo u svemu prvi i najbolji, da nismo savršeni i da takvi ni ne moramo biti te da i za one koji ne savladavaju redovito gradivo kod nas ima mesta, govori i podatak da je u našoj školi od prošle godine otvoren poseban odjel za one kojima treba pomoći pri učenju.

Ne ostajemo samo unutar četiri zida škole, već odlazimo na terensku nastavu, u kino, kazalište, memorijalne centre, na koncerте, izlete, maturalce, sajmove, bazene itd. Svugdje kamo odlazimo, dolazimo s mnogo utisaka, priča i fotografija, o kojima možete čitati i koje možete gledati u najnovijem, jubilarnom, 10. broju Kloštra. Kako se naše izdanje zaključuje krajem svibnja, tako ono sadržava i važne događaje s kraja prošle školske godine.

Vlasta Tolić

Ilustracija: Grupni radovi, 7. r

Dijete noći

Snovi na krilima slobode jezde,
Mjesec mi obećava da sam dijete noći.
Prekomorske priče šapuću mi zvijezde
Dok neznanim putem od oblaka kročim.

Plovim divljim rijekama što s noći me vezaše,
Gradim tvrđave od svile i šećera
Dok me ne zaustavi granica što ju urezaše
Ruke nekog sa srcem od glečera.

Baršunaste note u tinti se tope.
Bura briše osmijeh s mojega lica
Jer vidik mi reže bodljikava žica.

Oni zatiru sve koji drugo svjetlo traže,
A neznanje ih plaši, kriju se od mraka
I drže nas u kavezu od zlačanih zraka.

Marta Novaković, 7. b

Marta Novaković, 7. b

Na ledima velike životinje

Ponedjeljak je ujutro. U školi je pomalo dosadno i spava mi se. Učili smo o mamutima i raznim slonovima. Pomislila sam da stvarno postoje mamuti.

Nakon dvadeset minuta kada je učiteljica prestala pričati, a mi pisati zadaću sve se počelo tresti. Pomislila sam da je potres, a kada sam vidjela veliku i široku životinju, pomislila sam da je to mamut koji dugi i čvrsto spava. Sve nas je zbunjeno gledao kao i mi njega. Malo sam se uplašila, ali on se s nama sprijateljio. Sjeli smo na njegova široka leđa i otputovali u planine i gorje. Nakon dva sata vratili smo se opet u školu na nastavu. Mamut je sjedio iza nas i gledao što učimo i pišemo.

Nažalost, morao je otići u svoj brlog, ali nas je posjećivao svake godine.

Patricia Rukavina, 4. c

Ella Vađunec, 6. c

Prepuni stolovi darova prirode

Dane kruha i plodova zemlje ove godine obilježili smo 16. listopada u predvorju naše škole. Tim povodom priredili smo kratak kulturno-umjetnički program. Na početku priredbe ravnateljica škole Tatjana Bakarić pozdravila je sve nazočne, nakon čega su učenici 5. b razreda: Ivana Mutić, Lorena Jurić, Marta Pelesk i Marin Pedljo, recitirali prigodne stihove o kruhu pod vodstvom vjeroučiteljice s. Miljane Marušić, popraćene zvukom gitare koju je svirala Katja Sloup. Program smo završili molitvom, a potom je župnik fra Drago Brglez blagoslovio kruh te plodove prirode u jesen koje su donijeli učenici. Stolove je pekarskim proizvodima te voćem i povrćem aranžirala knjižničarka Suzana Lacković. Priredba se odvijala pred panoom za koji se pobrinula grupa Vizualni identitet.

s. Miljana Marušić

Recitatori 5. b

Stolove je blagoslovio župnik fra Drago Brglez

Molitva pred postavljenim stolovima

Kolači u košari

Košara s jabukama, kukuruzom, marmeladom...

Prvaši i drugaši u mlinu

Učenici prvih i drugih razreda Dane kruha obilježili su 13. 10. 2015. Školske kluge toga su dana zamijenili starim drvenim stolovima i mlinom u kojem su naučili kako se od žitarica dobiva brašno. Nakon toga učenici su sami oblikovali peciva koja su još topla slasno pojeli.

Za gablec peciva koja su sami napravili

PUT JED NOG ZRNA

Od klice do brašna

Bok! Maleno sam ja zrnce. Posadio me jedan jako dobar čovjek. Ovdje su i moja brojna braća i sestre. Sve je počelo jednog dana kada me taj čovjek posadio. Od toga dana ja ovdje rastem i razvijam se u jednu veliku klicu. Izćić ū van i biti velik. Moja će braća i sestre biti jednako velika kao ja. Kada nas uberu putovat ćemo u vrećama u mlin, gdje će nas samljeti u brašno.

Ivana Kokotec, 3. a

Od polja do mлина

Uzeo me jedan seljak grubo i ubacio u crnu zemlju. Bilo me je strah. Nisam čula što se događa. Čula sam žamor pored sebe. Nisam bila, znači, jedino zrno u zemlji. Sunce nas je grijalo iz dana u dan, a kiše su nas umivale jednom tjedno. Udebljala sam se i izašla brzo na površinu zemlje. Imala sam mnogo prijatelja kada sam iskljala, no to nije dugo trajalo jer od velikih vrućina svi smo se posušili. Tada nas je pobrao strašni stroj i strpao nas u vreće. Seljak nas je prodao pekaru koji nas je samlio u brašno i potom ispekao kruh, pecivo, pogače, krafne, perece, bureke, pizze i kolače.

Kristijan Vajda, 3. a

Od brašna do kruha

Malo sam zrno pšenice.
Posadili su me duboko u zemlji.
Dugo sam spavao. Iznad mene je padaо snijeg.
U proljeće cvrkutom ptica moje klice počele su izbijati iz zemlje.
Toplo sunce me je grijalo dok nisam postala zlatne boje.
Kada su me pobrali odveli su me u mlin i od mene napravili brašno za ukusni kruh i peciva.

Filip Brcko, 3. a

Marija Čosić, 3. c

Od zrna do stabljike

Bilo jedno zrno koje nije izraslo. Jednog dana sam ga otisla vidjeti. Kada sam vidjela da nije izraslo dosjetila sam se da bih ga mogla zalijevati. Tako je zrno raslo iz dana u dan. Nakon nekoliko dana zrno je naraslo u veliku stabljiku, a vidjevši je bila sam sretna.

Ivana Pavišić, 3. a

Od sadnice do rajčice

Maja mama i baka imaju velik vrtiza naše štale, u kojem im ponekad pomažemo moja seka Dora i ja... Moja seka Dora ide u Poljoprivrednu školu, u Zagreb, gdje je zadužena za školski platenik u kojem uzgajaju sadnice povrća. Tako je ona uzgajala sadnice i doma, a ja sam joj pomagala. Prvo smo napunile zemljom male posudice i u svaku pregradicu stavile po jedno malo sjeme rajčice, paprike i zelja.

Sva zrnca smo posadile i svaki dan smo ih zalijevale i držale na toplo. Za nekoliko dana su počele nicati male biljke. Kada su porasle presadile smo ih u veće čaše. Potom je došlo lijepo vrijeme i zemlja u vrtu je postala topla pa su mama i baka te sadnice posadile u naš vrt.

Bunjevac Barbara, 3. a

Laura Pavanić, 3. c

Od sjetve do žetve

Jedno je zrnce maleno. Zasijali smo ga u zemljicu. Počelo se razvijati kao dijete. Kad je sunce u proljeće obasjalo male vlati pšenice, ono je bilo sve veće i veće. U ljetu je bilo spremno za žetvu. Kad je bila završena, zrnce je krenulo na put do mlinja. Mlinar je zrnca samljio u brašno i poslao do pekarnice. I tako je od malenoga zrnca nastao kruh kojeg svakoga dana jedemo.

Mihael Bračko, 3. a

Uz 245. godišnjicu školstva u Kloštar Ivaniću: Predstava za Dan škole u Pučkom domu

VРЕМЕПЛОВ ШКОЛСТВА УЗ БРАЋУ РАДИЋ

Pred kraj školske godine 2014./15. proslavili smo Dan škole. Toga četvrtka, 11. lipnja 2015. najprije je u školi priređena izložba radova koje su učenici vrijedno stvarali pod vodstvom učitelja razredne i predmetne nastave. U učionicama imali smo prilike vidjeti likovne i literarne radove, ekološku umjetnost, proces kristaliziranja modre galice, pletivo stvarano u zadruzi, matematičke zadatke prikazane na plakatima, geografske i povijesne pojmove, engleski i njemački jezik predočen tekstrom i slikom na plakatima, tehničke uratke, narodne nošnje i folklorno blago, vjeroučni sadržaj, knjižnični fond itd. Osim učenika, izložbu su obišli i njihovi roditelji, rodbina te stanovnici i gosti Kloštra.

Potom smo svi otišli na priredbu u Pučkome domu koju je organizirala naša škola. Brojne izvannastavne aktivnosti sudjelovale su u tom programu. Literarna grupa bila je zastupljena tekstovima, dramska glumom, recitatorska kazivanjem proze i poezije, folklorna plesom i kulturnom baštinom, mali i veliki zbor pjesmom, plesna i ritmička grupa koreografijom uz glazbu, instrumentalna grupa sviranjem na glazbalima. U pozadini svega stajala je scenografija koju su izradili i postavili članovi likovne grupe i vizualnog identiteta (novi naziv bivše grupe estetsko uređenje). S pozornice se uz Dan škole čitao naslov „245 godina školstva u Kloštru“ koju smo tom prilikom obilježili. Program su vodila braća Škrivanek, Josip i Ivan, glumeći braću Radić, Antuna i Stjepana, provodeći nas vremeplovom kroz povijest dosjetkama i pošalicama.

Nagrađeni učenici i učitelji s ravnateljicom

Poseban dojam predstavi dalo je predstavljanje učenika koji su se natjecali na županijskim i državnim natjecanjima u znanju, vještinama, umjetnosti i sportu. Svi oni primili su pismena priznanja i prigodne nagrade koje je omogućila općina Kloštar Ivanić, a posebice oni koji su se na županijskim i državnim natjecanjima plasirali na prva tri mjesta. Darove i priznanja najboljima uručili su ravnateljica škole Tatjana Bakarić i načelnik općine Kloštar Ivanić, Željko Filipović. Predstavi su još nazočili župnik i gvardijan fra Drago Brglez, Božo Balenović, voditelj kulturnih djelatnosti u Pučkome domu, bivši ravnatelj škole Blago Šimić i drugi umirovljeni učitelji i djelatnici škole.

Ovim putem zahvaljujemo se našem sponzoru INI d. d., obiteljima Jakopović i Balenović, općini Kloštar-Ivanić i načelniku Željku Filipoviću te gospodi Renati Piljek što su doprinijeli svojim velikodušnim donacijama i omogućili nagrade našim istaknutim učenicima, učenicama i njihovim učiteljima/mentorima.

Braća Škrivanek kao braća Radić

Izloženi likovni radovi

Puni stolovi umjetnina

Razgledavanje izložbe s roditeljima

Kristalizacija modre galice

Nadahnute morem i livadama

Ugođaji prirode

Morska instalacija

Najmlađi na izložbi

Atomi i molekule

RASPRAVA:

Reci tjelesnom kažnjavanju NE!

Filip Brcko, 3. b

Mato Smolčić, 3. b

Rješenje je u razgovoru

Djecu se ne smiju tući. S djecom se mora razgovarati o svemu i treba ih učiti pristojnom ponašanju. Slagati se s drugom djecom, razgovorom rješiti sve, uče nas roditelji i učitelji. Razgovorom postižemo više, nego šibom.

Karlo Sičanica, 3. a

Hana Šafran, 3. b

Adam Brcko, 3. b

Patricija Jaković, 3. b

Poljupci i zagrljaji umjesto bijesa i batina

Mnoga djeca dobiju batine kada su neposlušna i kada dobiju loše ocjene. I ja sam jedna od njih. Moja mama je na mene ljuta kad iz škole dođem s lošim ocjenama. Tada sam žalosna i tužna i plače mi se. Nakon te loše ocjene potrudim se dobiti bolju ocjenu jer znam da će me mama zagrliti i dati mi pusu. Ja sam sretnija kada me mama i tata grle i ljube.

Lana Kontent, 3. a

Jana Bočkaj, 3. b

Šiba nije iz raja izašla

Pomirba nakon svadje

Moja sestra i ja smo se potukli i otišli svatko na svoju stranu. U školi sam pitao prijatelja za savjet kako da se pomirim sa sestrom. Rekao je da bih trebao s njom razgovarati. Kod kuće sam razgovarao sa sestrom i pomirili smo se. Tako sam zaključio da se tučom ne postiže mnogo.

Krešimir Gjurinski, 3. a

Josipa Josipović, 3. b

Franka Sloup, 3. b

Ivan Fugaš, 3. b

Sukobe rješavati na miran način

Batinama se ne postiže mnogo. Mislim da se batinama ne bi smjelo kažnjavati nikoga tko učini nešto loše. Treba mu pokazati da je to što radi loše i da netko drugi pati zbog toga. Batinama ne možemo ispraviti pogrešku, nego samo dovesti do toga da zamrzimo onoga tko nas kažnjava. Mislim da bi ljudi trebali biti dobri jedni prema drugima, ne bi trebali ulaziti u sukobe već sve loše stvari rješavati na lijep način. Isprika i neki znak pažnje kao čokolada, bombon ili cvijeće, uvijek pomaže.

Ivona Kokotec, 3. a

Bolje nešto zabraniti

Batinama se ne postiže mnogo pa je bolje razgovarati. Nakon batina djeca pate i plaču pa je bolje kazniti dijete na drugačiji način. Mislim da mu je bolje oduzeti igračku do koje mu je stalo. Npr. oduzeti džeparac ili zabraniti igranje igrica na računalu. To su isto kazne, ali nebole tako kao batine.

Hrvoje Pastuović, 3. a

Franka Marković, 3. b

Emanuel Tunaj, 3. b

PROLJEĆE

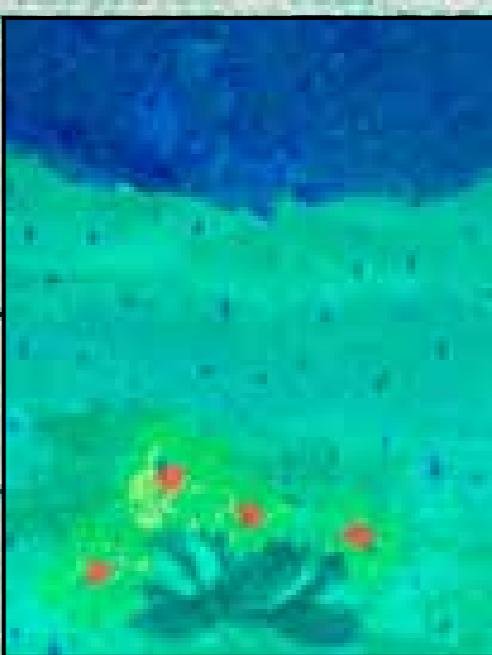
Jaglaci, šafrani i ljubičice

Žute, bijele i ljubičaste glave,
digle su se povrh trave.
To jaglaci, šafrani i ljubičice,
sunčaju svoje lice.
Sunce sve jače grije,
ništa više od zimske čarolije.
Lasta s juga dolijeće,
k nama je stiglo proljeće.

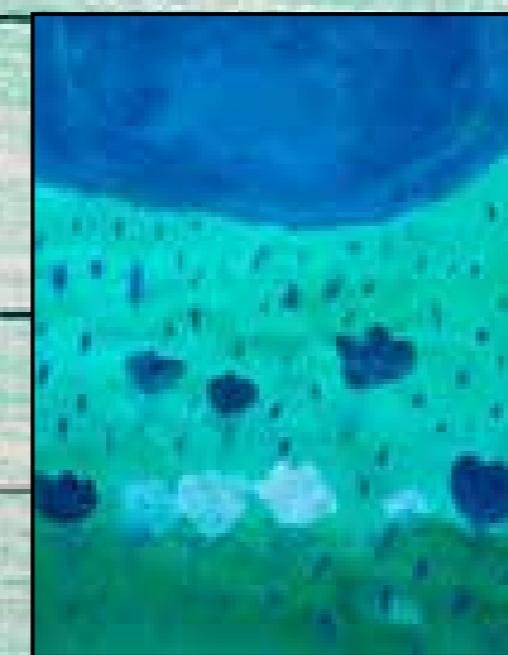
Matea Kozina, 4. a

Luka Mandić i Lucija Ivanović, 2. b

Maja Vukojević i Dalibor Koščević, 2. b

Danijel Vrbić i Ema Marjanović, 2. b

Jorgovan

Stiglo nam je proljeće. Narastao je prekrasni cvijet jorgovan.
Došao je kraj jorgovana šarenim leptirićem.
Toliko se namirisao da je našao simpatiju, bijelu leptiricu.
Jorgovan je u mojoj dvorištu izgledao
kao jedno veliko drvo.
Mali leptirići su izrasli u velike leptire.

Antonela Hržina, 2. a

Dominik Međaković, 1. b

Ljubičasti parfem

Stiglo je proljeće. Probudilo se cvijeće i jorgovan u mom vrtu.
Mene jorgovan podsjeća na kuglicu sladoleda. Voli se družiti s
bumbaricom koja kupuje ljubičaste parfeme od jorgovana.
Često se druže, razgovaraju i promatralju prirodu.
Mene veseli jorgovan jer lijepo miriše.

Tena Dijanić, 2. a

Jan Plantak, 1. b

UZ DAN PLANETA ZEMLJE

UMJETNOST NA ASFALTU

Učenici 1. i 2. razreda u povodu

Dana planeta Zemlje na školskom igralištu crtežima kredom poslali su jasnu poruku kakav planet želimo! Livade prepune cvijeća, leptirića, čiste rijeke. Nadamo se da će odrasli vidjeti te poruke i potruditi se ispuniti nam želje!

2. a s učiteljicom Lidijom Cerovečki

2. b s učiteljicom Jadrankom Ždoro

2. c s učiteljicom Kristinom Borić

Želimo livade prepune cvijeća

Poruke odraslima

Želimo čist planet

UREĐENJE ŠKOLSKOG VRTA

ZASAĐENE PERUNIKE, BEGONIJE I KADIFE

Dan planeta Zemlje obilježili smo uređenjem okoliša škole. Zahvaljujući donacijama zemlje, humusa i sadnica, prikupljen je materijal za početno formiranje gredica i kamenjara. U formirajućim gredicama i kamenjarama i sadnji perunika uvelike su pomogli učenici osmih razreda. Uz perunike koje će trajno ostati i obnavljati se, posadene su sadnice begonija i kadifa iz obiteljskog staklenika koje je školi donirala učiteljica Kristina Rajković. Učenici uključeni u rad školske zadruge vođeni učiteljicom Martinom Srakom posadili su sezonsko cvijeće. Ideju o uređenju školskog okoliša potaknula je pedagoginja Vesna Vučić koja vjeruje da će se te aktivnosti nastaviti. Uređenje okoliša potpomođena je Općina Kloštar Ivanić, INA d. d., Ekoflor d.o.o., Jakopović d.o.o. te Lipovec Gradnja d.o.o.

V. V.

Radovi uz pomoć osmaša i pedagoginje Vesne Vučić

Ja sam breza

Bok! Moje ime je Lejla. Ja sam breza. Visoka sam i imam po sebi crne točke, a i bijele sam boje. Imam jako dugačke i debele grane. Nekada po meni vidite mahovine i lišajeve. Kod mene nema puno stalnih stanovnika. Ima ih malo, ali ja imam kuću na sebi. U nju povremeno dolazi dječak Nino. U mome deblju su tri duplje. U prvoj duplji je obitelj Kestenjić, to je obitelj čukova. U drugoj duplji je samac Retro. On je nešto najživahniji, nešto najbolje, a to je vjeverica. Da, da, vjerovali ili ne ta vjeverica ima kitnjast rep, velike, buljave oči i naravno, male šapice. U trećoj duplji je obitelj Piškorić. To je obitelj ptičica. Malo vam je čudno što ptičice žive u duplji???

Nemojte ovo nikome reći, ali meni je to čudno. Pustimo sada to, idemo dalje. Nekada mi u posjetu znaju doći djeca. Ja sam im kao hotel. Poštar, to jest mrav, mi uvijek donese poštu. Nisu svi kod mene dobrodošli, pogotovo kukci koji raznose bolesti. Puno puta sam se naljutila na kukce. Čak mi je jedan rekao da sam debela. Naljutila sam se, zviznula svojom granom. Bilo mu je loše i skoro je ozlijedio svoje lijepo krilo. Ne mislim da sam postupila dobro. Bilo mi je žao zbog toga pa sam plakala.

Franka Marković, 3. b

Patricia Biluš, 4. c

HORTIKULTURA

PROJEKTIRANJE PARKA

Obilježavajući Dan planeta Zemlje u travnju su učenici osmih razreda radili skupni rad iz likovne kulture na temu hortikulture. Što je hortikultura? pitaju se učenici. To je plansko projektiranje parka. Učili smo zadatosti engleskog parka koji koristi prirodne odlike terena te francuskog parka koji je geometrijski, pravilan park. Učenici su se podijelili po grupama, dogovorili koje će vrste biti njihov park te prionuli rješavanju zadatka.

Prirodno osmišljen park

Na njihovim slikama velikog formata našli su se: vodoskoci, jezerca, mostići, pješčanici, stazice, gredice, grmići, vrtovi, stabla, aleje, šetnice, klupe, skulpture, itd. Nastali radovi izloženi su u školi za vrijeme nastave grupe vizualni identitet.

V. T.

Učenice 8. c rade na zadatku

Mi bismo fontanu u sredini

Most preko prirodnog potoka

Labudovi u središnjem jezeru

Pravilno organiziran park

Trebarjevo Desno - u rodnom kraju braće Radić

U POHODU VELIKANIMA

Planirano još na početku školske godine, dogovarano tijekom prve polovine prvog polugodišta i dogovoren je posjet Trebarjevu Desnom 18. studenoga 2015. godine. Osmaši naše škole uz pratnju učitelja Novaka, učiteljica Mandić, Borić, Noth, Pergar i ravnateljice Bakarić posjetili su Trebarjevo Desno i OŠ Braća Radić kako bi obilježili godišnjicu, 245., školstva u Kloštar Ivanici i okolnim područjima, među kojima je Trebarjevo Desno - rodni kraj velikana po kojima naša škola i nosi ime. Poznat je njihov doprinos, ne samo u političkom i društvenom životu Hrvatske, nego i njihove osobnosti i djelovanja na ovim područjima, utjecaj na razvoj školstva i školovanja, na razvoj narodne kulture i kulturni doprinos na ovim područjima.

Početak - predvorje naše škole u 7:30. Dok su ostali učenici naše škole na nastavi, mi gledamo školski film koji nam je pripremio učitelj Novak. Bio je to biografiski film o Stjepanu Radiću - obitelj - djetinjstvo - školovanje - znanstveni rad - kulturna djelatnost - politička djelatnost - nesretne okolnosti iza kojih slijedi smrt Stjepana Radića. Učitelj Novak održao je kratko predavanje, sat povijesti o društvenim i političkim prilikama Hrvata krajem 19. st. i prvoj polovini 20. st. Na njegovo predavanje nadovezala se učiteljica Noth i održala predavanje o kulturnoj djelatnosti obitelji Radić, njihovom doprinosu narodnoj baštini koju su prikupljali godinama i upotpunjavali individualnim umjetničkim tekstovima. Govorila je o položaju ljudi, socijalnim prilikama i položaju hrvatskog jezika tog vremena.

Krenuli smo - prema Trebarjevu. Kratka vožnja autobusom, ali dovoljna da zamislimo male, mnogobrojne članove obitelji Radić u njihovom

prirodnom okruženju. U Trebarjevu Desnom, pred mostom dočekala nas je ravnateljica škole Braća Radić, Martinska Ves, Verica Pleša. Dobro raspoložena, srdačna i vrlo otvorena dopratila nas je pred školu i predstavila nas dobro raspoloženim učiteljima škole. Uz doručak, kratak obilazak njihove male, ali veselo uređene škole sklopljena su nova prijateljstva i pali dogовори o novom druženju na proljeće i nekom dogovorenom sportskom susretu među učenicima naših škola. Laganim hodom obišli smo okolna sela, središnju župu sv. Martina, obilazak crkve i predavanje o povijesti crkve, odslušali skladbu na orguljama te krenuli prema Vatrogasnog domu gdje smo uz družnje i predavanje lokalnog stanovništva i učitelja povijesti obišli spomen-kuću Stjepanu Radiću koja je još uvijek u izgradnji. Kraj našeg druženja obilježio je posjet bisti Stjepana Radića, mjestu na kojem je nekad bila kuća Radića.

Povratak - zahvaljujemo svim učiteljima škole u Martinskoj Vesi na srdačnosti i utrošenom trudu, članovima Vatrogasnog društva na ukazanom gostoprimstvu. Lijepo vrijeme, dobro raspoloženje i novo prijateljstvo obilježili su povratak našoj školi. Skupili smo se u predvorju otkuda smo i krenuli te za kraj održali kviz znanja kako bismo ponovili naučeno. Napeto do samog kraja, zahvaljujemo svim sudionicima kviza, ali pobijedio je 8. b, iako 8. a i 8. c tvrde - nezasluženo,ahaha!

Za kraj - nešto što učenici nisu prihvatali s oduševljenjem - domaća zadaća. Vratiti se godinama unatrag i zamisliti jedan školski dan malih Radića. Kakvi su učenici bili, gdje spavalii, njihovi mogući hobiji, jesu li oni voljeli pisati zadaće,...

Irena Noth

Stjepan Radić

Filip Čvek, 6. a

Antun Radić

KILOMETRIMA PJEŠAČIO DO ŠKOLE

Jutro je. Prve zrake sunca probudile su Malog Radića. Zvali su ga Mali jer je oduvijek, od rođenja bio sitan i mršav.

Spremivši se za školu, otisao je do svoje stare majke da joj zaželi: Dobro jutro! Mama Đurđa, bila je stara. Uvijek bi nosila rubac i duge, zakrpane sukne. Možda bi se nje netko i sramio, ali Mali Radić ne. On ju je volio i ponosio se njome. Pozdravljajući mamu, ona mu gurne u šačicu nešto dinara da si kupi nešto za jelo putem do škole. Dala mu je onoliko koliko bi skupila prodajući sir. Nije puno zaradila, selo je bilo malo, a ljudi u selu su ionako imali svoja gospodarstva pa nije bilo potražnje za sirom, ali njegova obitelj nije baš ništa drugo proizvodila. Ljudi bi se u selu uvijek rano budili, namirivali stoku i obavljali poslove u dvorištu. Izašavši iz kuće Radić kreće prema školi. Uvijek je imao problema sa svojim hlačama koje su mu bile prevelike, a na mjestima i poderane. Nekada bi ga to smetalo, a nekad nije mario za to. Morao je kilometrima hodati do škole pa su ga bolje noge jer nije imao neke „markirane tenisice“ kao mi danas, nego svoje male trošne papučice. U školi je uvijek bio marljiv i pažljiv. Zamišljao je kako će on, onako siromašan i mali biti velik i uspješan.

Kada bi se vratio iz škole, napisao bi zadaću na svojem malom stoliću. Onda bi pomogao majci hraniti životinje. Životinje su bile stare pa nije bilo puno prihoda od njih. Napravivši sir, otisao je do rijeke, nagrabio u njoj vode kako bi se obitelj mogla okupati. Također, majka mu je pomagala pri tim poslovima jer je malen pa mu je bilo teško. Zapalili bi vatru u peći, grijući se uz nju pričali o sutrašnjim planovima. Tko će što obavljati i kada pisati zadaću. Mama bi za to vrijeme mijesila i pekla kruh, narezala malo sira što je ostalo od jučer kako bi prigrizli. Malom Radiću je često bilo dosadno i bio je tužan što u susjedstvu nije bilo djece s kojom bi se igralo, a majka bi uvijek imala posla pa se nije mogla puno družiti s njim. Nakon večere bi otisao u krevet, ponekad i gladan.

Helena Vinković, 8. b

Nika Cvitković, 6. a

Sretan što se može obrazovati

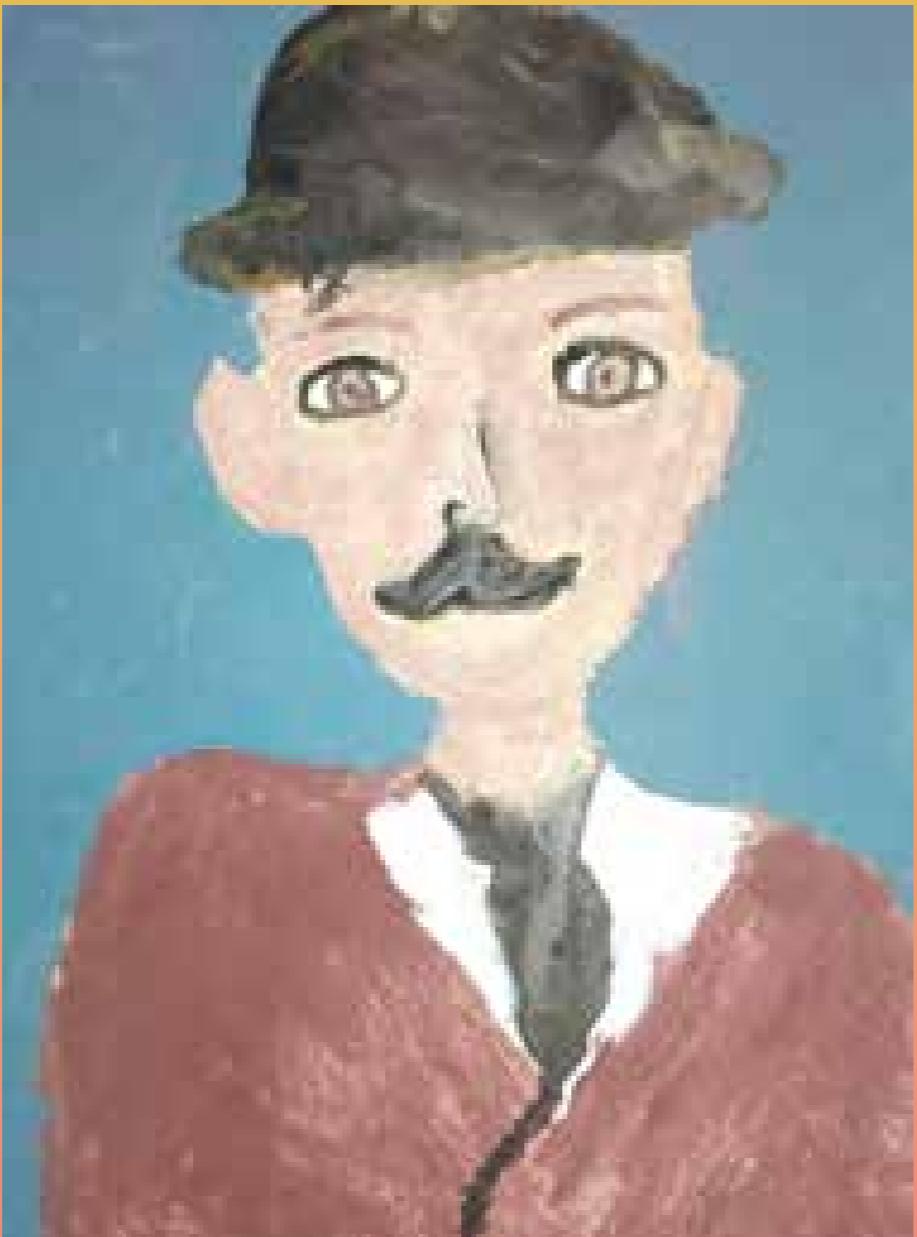
D ošao je prvi dan proljeća. Sunce je obasjavalo moju malu sobicu, u kojoj smo spavali brat i ja. Zraka sunca pala je na moj krevet i ja sam se probudio. Veselo sam što je prvi dan proljeća i dane ču moći provoditi vani. Veselo sam i zato što je ponedjeljak i idem u školu.

No moja majka nije bila vesela, nije imala brašna da napravi kruh i tako sam u školu otisao gladan. Ja sam mogao trpjeti glad, ali moja majka će raditi čitav dan i neće imati snage. Udaljavao sam se od kuće i primijetio da mi danas nije hladno u mojoj trošnjoj narodnoj nošnji. Zaboravio sam na glad čim sam ugledao svoje prijatelje. Svi smo bili veseli što ćemo i danas naučiti nešto novo. Dan u školi prolazio je brzo. Najljepše mi je bilo na satu prirode jer smo išli u školsko dvorište promatrati tek probudenu prirodu i ptice koje su se vratile iz toplih krajeva. Zvvvvrrrr! Začulo se školsko zvono i krenuo sam kući. Hodao sam 2 km uz bistru rijeku do naše drvene kućice. Napisao sam zadaću na svoju malu pločicu i pojurio van. Ležao sam na travi i osjećao se prekrasno. Vidio sam jednog malog, bijelog leptirića koji je leti po zelenoj livadi. Pošao sam za njim. Leptirić je letio, a ja sam bezbrižno trčkarao za njim. Bio sam sretan što mi je majka rekla da joj danas ne moram pomagati, ali vidjevši je kako teško radi na našem vrtu, navrle su mi suze na oči. Otac joj nije mogao pomagati jer je on radio u Zagrebu. Odlazio je u

rano jutro, a dolazio kasno uvečer. Odlučio sam joj pomoći. Rekla mi je: „Žao mi je sine, što moraš raditi, ja bih bila sretnija da se posvetiš samo školi.“ Zagrljio sam ju i rekao: „Ja se imam vremena posvetiti školi, ali ne mogu gledati kako sama radiš!“

Sumrak se počeo spuštati. Otišli smo u kuću. Sjedili smo u onoj kuhinjici uz malu svijeću i razgovarali. Bio sam sretan što nisam neki bogataš, ali da se ipak mogu obrazovati. Lijepo mi je u našem malom selu, u mojoj staroj kućici i maloj tmurnoj sobici.

Dora Bahić, 8. b

Dora Jakopčević, 6. b

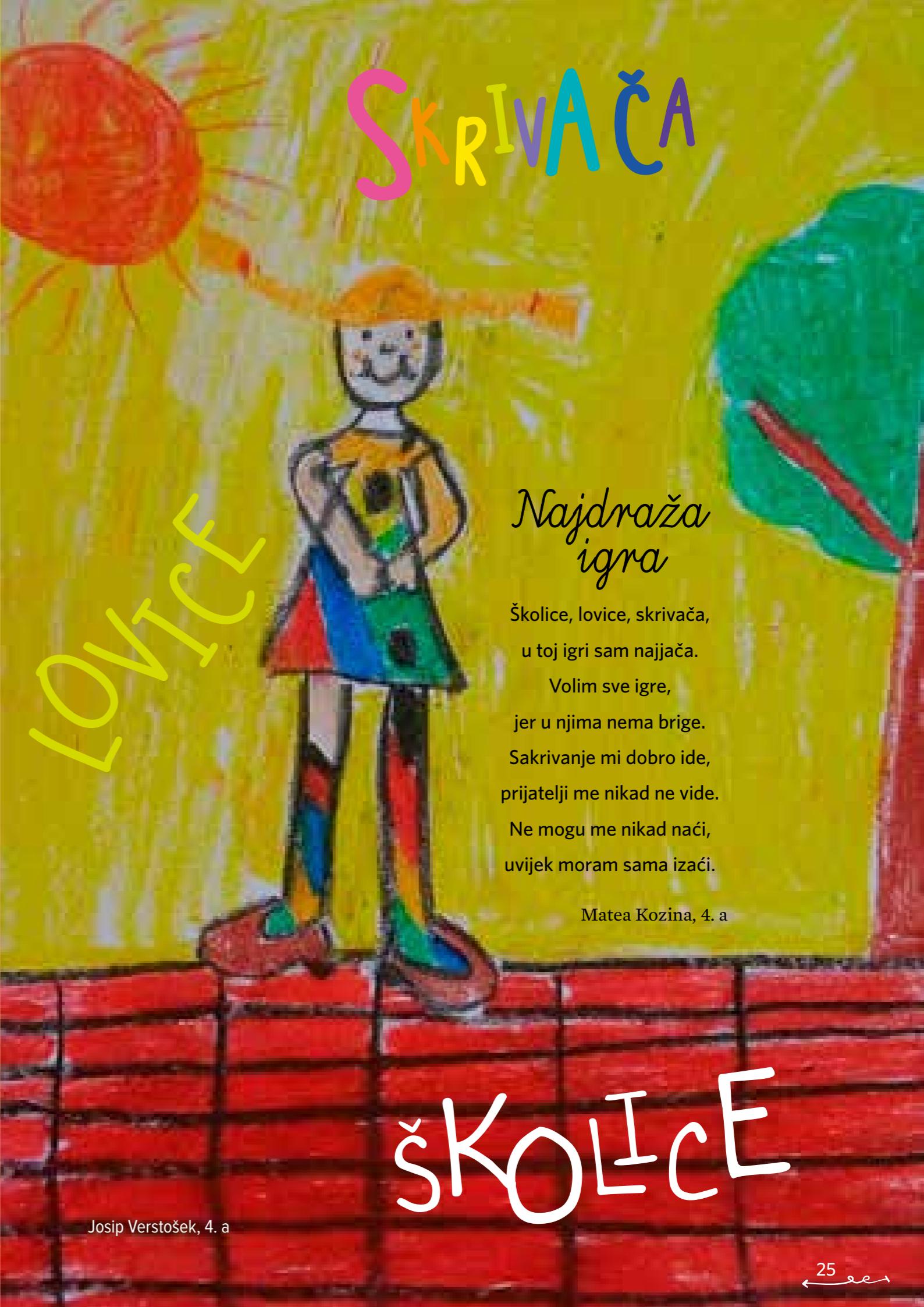
SKRIVĀČA

Najdraža igra

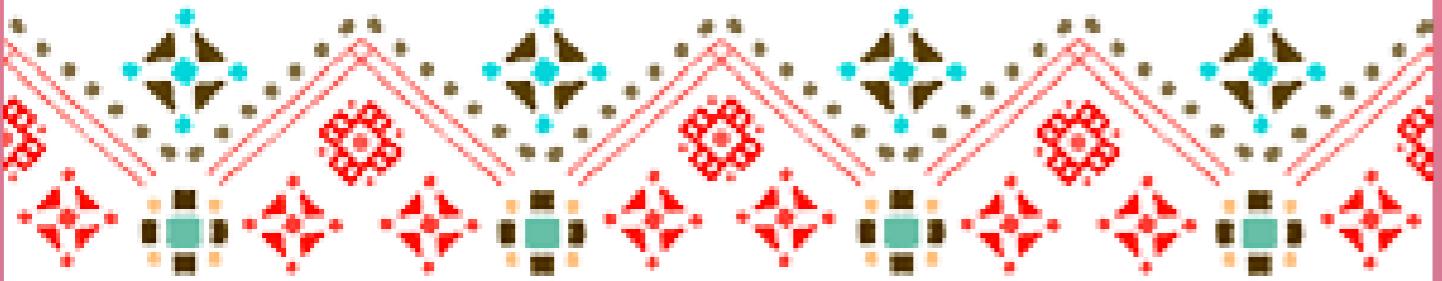
Školice, lovice, skrivača,
u toj igri sam najjača.

Volim sve igre,
jer u njima nema brige.
Sakrivanje mi dobro ide,
prijatelji me nikad ne vide.
Ne mogu me nikad naći,
uvijek moram sama izaći.

Matea Kozina, 4. a

Josip Verstošek, 4. a

U PUČKOM DOMU U KLOŠTAR IVANIĆU

Učenici posjetili etnografsku izložbu

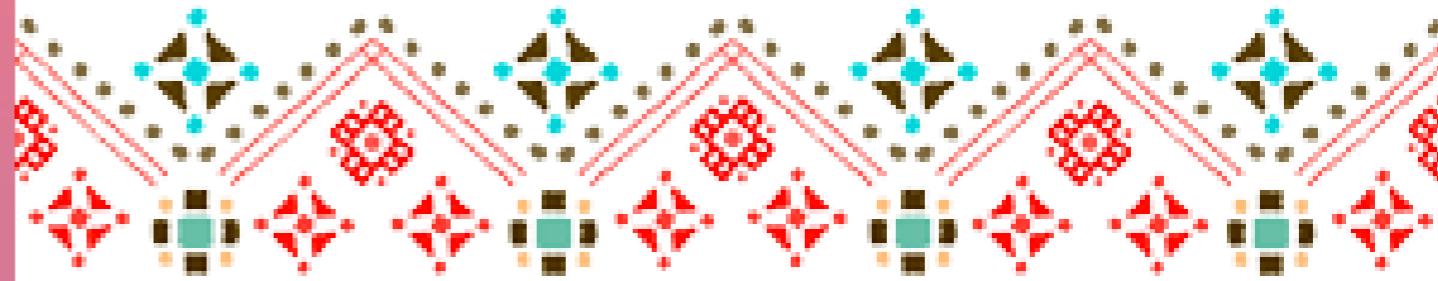
Učenici 3. b pod vodstvom učiteljice likovne kulture Vlaste Tolić posjetili su u okviru nastave etnografsku izložbu „Naših pet godina“ koja je u organizaciji udruge „Prijatelji Kloštra“ predstavljena od 25. do 28. listopada 2015. u Pučkom domu u Kloštar Ivaniću. Radi se o izboru etnografske građe predstavljene na 23 izložbe od 2009. do 2015. godine. To su izložbe: Uskrs u Kloštru, Kloštar nekad i danas, Veselje ti navješćujem, Križni put u Kloštru, Kloštar u očima umjetnika, Zajedno ususret Božiću, Nit do niti čarolija, Knjige naših baka i djedova, Ručnikom kroz život, Svečano ruho naših starih, Od sjemena do ruha i druge.

Učenici su na izložbi imali priliku vidjeti umjetnost sela iz prošlih vremena: narodne vezove, tkanice, stare knjige, novinske zapise, fotografije, alate, strojeve, instrumente, jaslice, pisanice, drveno posuđe, namještaj, slike, misno ruho, porculanske ukrase, suvenire itd. Za izložbu su zasluzni Dražen Sporiš, Suzana Đura, Kristina Borić, Ankica Pribanić, Ankica Milnarec i Ivanka Bublić. Izložbu prati katalog s tekstrom i fotografijama, a tiskan je u povodu pete godine djelovanja Udruge Prijatelji Kloštra i Mjeseca hrvatske knjige. Izložba se održava pod pokroviteljstvom Općine Kloštar Ivanić.

V. T.

Tara Grba, 3. b., u prvom planu zagledana u slike na stolovima

ETNOGRAFSKA IZLOŽBA UDRUGE „PRIJATELJI KLOŠTRA“ U PUČKOM DOMU

„Od sjemena do ruha“

Izložba etnografske građe „Od sjemena do ruha“ s alatom za obradu lana posjetili smo sredinom lipnja u Pučkom domu. Izložbu je organizirala udruga „Prijatelji Kloštra“ iz Kloštar Ivanića kojom želi na prikidan način podsjetiti starije te upoznati mlade posjetitelje na tradiciju obrade lana na našim prostorima. Žele upoznati sve posjetitelje na alate kojima se lan obrađivao kako bi se na kraju dobio konačan proizvod: laneno platno i ruho – piše u katalogu izložbe Ankica Pribanić.

Iz kataloga doznajemo da je lan sitna, nježna, smeđa sjemenka koja se sije u rano proljeće. Njezina krhka stabljika daje nježne svjetlo-plave cvjetove koje zamijene glavice pune sjemenja za daljnju sjetvu. Dozrela stabljika otvrđene, osuši se veže u snopove. Potom slijedi namakanje u vodi tijekom dva tjedna te sušenje, a onda obrada lana. Za to nam služe različiti alati predstavljeni na izložbi: stupa, trlica, greben, preslica, vreteno, kolovrat, mahalo, vitlenke, dildidajec, daščica, snovača, sukač, cjevčice i konačno razboj, tj. tkalački stan kojim se tkalo platno.

Izložba također podsjeća da je od davnina čovjek nastojao izraditi materijal koji bi koristio za svoje ruho, a laneno platno bilo je dugi niz godina, desetljeća i stoljeća jedno od takvih materijala. Ovim postavom izložbe upravo se žele pokazati alati korišteni u proizvodnom lancu od sjemena do ruha. Od lana su se tkali ručnici, plahtе, stolnjaci, posteljina, vreće i drugo ruho koje se zatim ukrašavalо raznim tehnikama i motivima.

V. T.

Kraj tkalačkog stana

Potka i osnova

STVARNO COOL:

ČAROBNJAŠTVA U MUZEJU ILUZIJA

Kompjuterske simulacije, neobične slagalice, soba zrcala, kosa soba, cvijeće u teglama koje visi sa stropova i još mnogo nemogućih situacija dočekalo nas je u Muzeju iluzija koje su 6. razredi zajedno s učiteljima posjetili u petak, 4. prosinca. Bila je to prilika za mnoga fotografija koje smo snimili, ona s glavom na tanjuru oko kojeg je na stolu postavljen beštek, potom dvostruki snimak s dvije strane, naše i nasuprotne, filmska projekcija predmeta u dubini koja se vidi na površini i ostala čarobnjaštva zabavila su nas i ostaju nam u nezaboravnom sjećanju.

Postavljen stol: Katarina Škrivanek, 6. c

RADOVI PETAŠA NA MEĐUNARODNOJ IZLOŽBI U SLOVENIJI

ŠETNJE POD MOREM

Ines Bijader, 5. a

Likovni radovi naših učenika bili su izloženi na međunarodnoj natječajnoj izložbi u Sloveniji. Slike temperom izlagali su: Ines Bijader, 5. a, Katarina Gjurinski, 5. c te Filip Andrijević, Veronika Drčić i Nikola Džolan iz 5. b. Izložba se održavala u okviru 7. međunarodnog festivala podvodnog filma „Šetnje pod morem“ koji se tradicionalno održava od 2009. godine s namjerom da predstavi javnosti skrivene ljepote morskog dna. Svake godine na festivalu održava se i izložba dječjih likovnih radova. Ove godine, namjera organizatora bila je natječaj proširiti svijetom te je pozvao sve sudionike da zajedno zavire u podvodni svijet. Organizatori događanja su Plivački klub i mjesto Slovenske Konjice, a broj radova za slanje po školi ograničen je na njih pet. Festival se održavao od 29. 1. 2016. do 30. 1. 2016. Radovi naših učenika nastali su na satovima likovne kulture u školi. Mi smo se potrudili, naslikali najbolje što možemo, pa su i naši radovi biti zapaženi na izložbi.

V. T.

Filip Andrijević, 5. b

Nikola Džolan, 5. b

Veronika Drčić, 5. b

Katarina Gjurinski, 5. c

ADVENT U ZAGREBU

NA NAJBOLJEM SAJMU U EUROPPI

U okviru terenske nastave šestih razreda naše škole u prosincu, obišli smo i nezaobilazna mjesta s blagdanskim ugođajem. Upravo tada Zagreb je proglašen gradom s najboljim Adventskim sajmom u Europi, pa smo se i mi našli na mjestu za provod broj 1.

Na ulazu u Zrinjevac dočekala nas je snježna kugla, kao zamjena za snijeg koji je i prošle godine izostao za Božić. Bila je to prilika za zajedničku fotografiju u paviljonu na Zrinjevcu, oko kojega su bile raspoređene kućice s blagdanskim delicijama, kojima nije mogao odoljeti ni jedan posjetitelj. Počastili smo se kobasicama, fritulama, čajem, vrućom čokoladom i ostalim gurmanskim specijalitetima. A tko bi mogao odoljeti blagdanskom ugođaju s prepunih štandova oko kojih se širi miris svježe skuhanog jela i pića?

Snimak za sjećanje: U Paviljonu na Zrinjevcu

Čizmice
na prozoru pred
dolazak sv. Nikole

ADVENT U ŠKOLI

Škola je bila posebno uređena u blagdanskom duhu u vrijeme Adventa našim rukotvorinama. Tu su adventski vijenci, čestitke, jaslice, borovi, lampioni, anđeli...

SRETAN BOŽIĆ

NOVA GODINA

Čestitka na panou

Jaslice od
kartona
izradila
je grupa
Vizualni
identitet

Bor od
kartona

BOŽIĆNA PREDSTAVA

Božićna predstava u školskoj dvorani održala se 23. prosinca 2015. Uživali smo u prigodnom programu kojeg je najprije najavila ravnateljica, a potom su ga vodili Blaž Trnčić i Elena Dević, 6. b. Bilo je pjesme, plesa, folklora, recitacija, igrokaza, radova naše zadruge „Kloštar“, a poslije je uslijedio i plesnjak.

Sudionici programa na pozornici

Folklorašice u narodnom ruhu
Blaž i Elena – voditelji predstave

Anita Matić i Lana Kucifer,
5. c u gledalištu

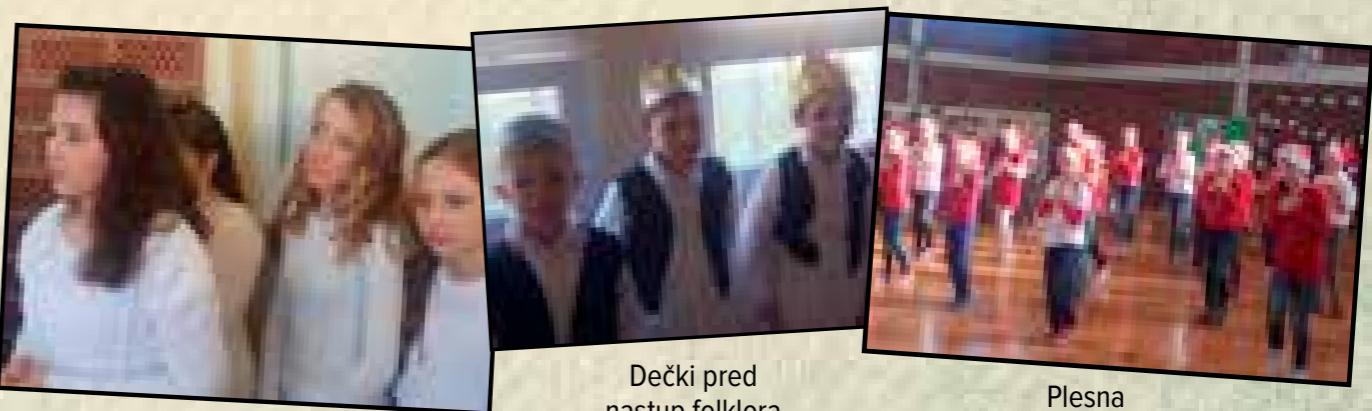

Gledalište razredne nastave
Najmlađi u kolu

Nastup folkloraša

Lutkarska predstava

Ritmička skupina

Dečki pred nastup folkloru

Plesna skupina na sceni

BOŽIĆNI SAJAM

UNIKATNI UKRASI NA ŠTANDOVIMA

Božićni sajam održao se uoči Božića u sportskoj dvorani naše škole. Prodavali su se uporabni i umjetnički predmeti nastali na satovima slobodnih aktivnosti naše škole. To su zadruga, izrada nakita, mali dizajneri, likovna grupa i druge. Na sajmu su na štandu izloženi: božićne čestitke, mirisni sapuni u boji, ogrlice i narukvice od kože, kuglice za bor od tekstila, adventski vijenci, stolni aranžmani sa svijećama i drugo.

Radi se o unikatnim radovima koje se nudilo po prigodnim cijenama, dostupnim učeničkom džeparcu. Među kupcima našlo se i djelatnika škole te roditelja, rodbine i prijatelja naših učenika. Svi oni našli su na štandu ponešto za sebe ili kao dar nekome za nadolazeće blagdane.

V. T.

Čestitke svih boja i nakit od kože

Gužva pred štandom

Tražile su se i svijeće od voska

Božićni aranžmani

Molitva za blagoslov učenika

ZA DOBRE REZULTATE

ŽUPNIK BLAGOSLOVIO ŠKOLU

U povodu božićnih i novogodišnjih blagdana, župnik fra Drago Brglez blagoslovio je školu. Za dobre školske rezultate učenika i učitelja te da u školsku zgradu uđe Božji blagoslov učenici i zaposlenici škole molili su Oče Naš, Zdravo Mariju i Slava Ocu. Za obilje sreće, zdravlja, radosti i zadovoljstva u ispunjavanju školskih obveza predvorjem škole orio se zajednički zaziv Duha Svetoga. Župnika, rado viđenoga gosta u našoj školi, najavila je ravnateljica Tatjana Bakarić.

V. T.

Župnik fra Drago Brglez

Župnik fra Drago Brglez i ravnateljica Tatjana Bakarić

Zaziv Duha Svetoga za dobre ocjene

MOJA OBITELJ

Ja volim obitelj
i njihovu dobrotu.

Ja volim svoju zemlju
i njenu ljepotu.
A najviše volim
svoga brata
koji u školi cure hvata.

Gabrijel Tomas, 4. c

Hana Pavun, 3. b

KLOŠTARSKI FAŠNIK 2016.

MASKIRANA POVORKA I IZLOŽBA MASKI

Učenici prvih i drugih razreda priključili su se mjesnoj maskiranoj povorci 9.2.2016. Karneval u Kloštar Ivaniću organizirao je Dječji vrtić „PROLJEĆE“ i Općina Kloštar Ivanić. Bilo je jako lijepo na trenutak postati: LEGO kocka, lavić, stonoga, pčelica, bumbar, kralj, kraljica, kauboj, vještica ili zombi, a još slađe pojesti krafnu, popiti čaj, diviti se likovnim radovima i sretno primiti zaslужenu nagradu. Svaka je maskirana grupa dobila na poklon knjigu, koju će priložiti u razredni kutić čitanja i uvijek se rado sjećati dječjeg fašnika u našem Kloštru. Izložba dječjih radova predstavljena je tijekom održavanja Dječjeg fašnika u prostoru Pučkog doma te u unutrašnjosti škole.

Fašnička povorka učenika naše škole

Maškare u školi

Izložba radova učenika na Dječjem fašniku 2016

Princeze, gusari i likovi iz bajki

Supermen i Spidermen

Kao stari deda

Klaun

UZ HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

ŠTAFETNA NATJECANJA U BIJELIM MAJICAMA

Štafetnim natjecanjima među razredima predmetne nastave u nogometu, rukometu i košarci i ove godine obilježili smo Hrvatski olimpijski dan u našoj školi. Natjecanja je osmisnila i vodila učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture, Inga Presker. Učenici i učitelji imali su obavezan *dress code*, odjenuli su bijelu majicu koja je u sportu simbol mira, priateljstva i razumijevanja. Kao trajan dokument fotografirali smo se na mjestu događanja, školskom igralištu.

U proglašu Hrvatskog olimpijskog odbora (HOO) stajao je naputak: Hodajte, trčite, krećite se i napravite prvi korak prema zdravom načinu života! Akcija se odvijala pod geslom: U zdravom tijelu zdrav duh! Geslo Olimpijskih igara je „brže, više, jače“.

Podsjetimo se da su Olimpijske igre dobile ime po sportskim natjecanjima u antici koja su se odvijala u Olimpiji na grčkom poluotoku Peloponezu. Novovjeke Olimpijske igre pokrenuo je 1894. u Parizu francuski povjesničar Pierre de Coubertin i osnovao Međunarodni olimpijski odbor. Hrvatski olimpijski savez utemeljen je 1991. godine. Olimpijske igre se održavaju svake četiri godine, a postoje ljetne i zimske.

V. T.

Zagrijavanje pred natjecanje

Navijanje za svoju grupu

Zajednička fotografija na školskom igralištu

KUD OBREŠKA PRVAK DRŽAVE U IZVORNOM FOLKLORU

KUD Obreška iz Kloštar Ivanića osvojio je prvo mjesto na Susretu hrvatskih folklornih izvornih skupina, Koprivnica 2015. u kategoriji izvornog folklora koji se održao u subotu, 24. 10. 2015. U folklornoj skupini KUD-a Obreška sudjelovale su i dvije učenice naše škole,

Milana Filipović i Adriana Novaković, 8. a.

„Veliki je to uspjeh svih nas koji plešemo, pjevamo ili sviramo u KUD-u Obreška, ali i naših obitelji koje su nam velika podrška u radu. Veliki je to uspjeh za naše selo Obrešku, kao i Općinu Kloštar Ivanić. Stručni žiri prepoznao je naš rad, trud i zalaganje, ali najviše srce koje je glavni pokretač svega. Čestitam svima od najmladih do najstarijih i ovo neka nam bude poticaj za daljnji rad - rekla je predsjednica KUD-a Obreška, Mirjana Kranjčina.

Pokrovitelj natjecanja KUD-a Obreška je Općina Kloštar Ivanić. Događaj je ovjekovječio fotografijama Zdenko Vanjek. Voditeljica KUD-a Obreška je Valentina Šepak- Molnar.

Najbolji u Hrvatskoj u izvornom folkloru: KUD Obreška

IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI

RITMIČARKE NA SCENI

Plesno-ritmička grupa „Zvijezde“ osnovana je u našoj školi prije pet godina. Svake školske godine je ova grupa sa svojim plesnim točkama neizostavni dio svih školskih svečanosti.

Učenice se sastaju jednom, a prema potrebi i više puta u tjednu. Treba naglasiti da ove mlade djevojke jednak motivirano pristupaju uvježbavanju svake plesne točke, a to zahtijeva odgovornost, disciplinu i predani rad što ove učenice u potpunosti uvažavaju.

Ovom veselom timu pripada i njihova voditeljica, učiteljica njemačkog jezika Karmen Ivančić, koja se jako ponosi svojim plesačicama.

Uvježbavanje plesne točke

Zvijezde na božićnoj predstavi

ŠKOLA U PRIRODI

OTKRILI LJEPOTE ISTRE

Učenici 4. a, b, c razreda od 29. 5. do 2. 6. 2015. godine bili su u Školi u prirodi prilikom koje su posjetili Istru.

Posjetili su Hum, Roč, Motovun, NP Brijune, Rt Kamenjak, Park minijatura Mini Croatian te Arenu i Aquarium u Puli. Uživali su u svakom zajedničkom trenutku. Puno su toga naučili, a u slobodno vrijeme dobro se zabavili.

Usavršili su plivačke sposobnosti, odabrali najljepše razredne djevojčice i dječake te otkrili pjevačke i plesačke talente.

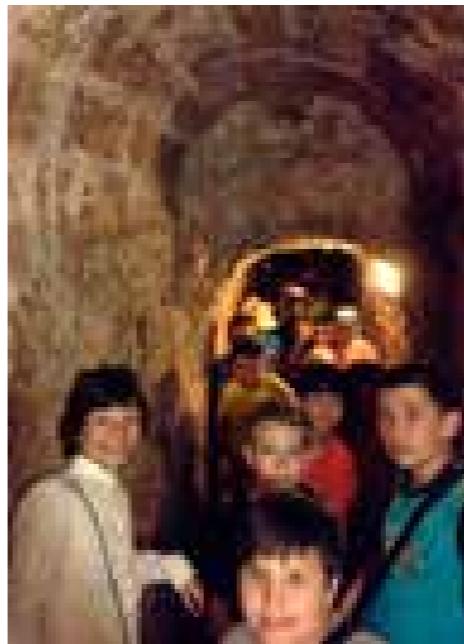
Iznad svega su se uvijek i svugdje pristojno vladali čime su se najviše ponosile njihove učiteljice Tatjana, Kristina, Jadranka i sestra Dragana.

Oko bazena s ribama

Učiteljica Kristina Rešetar i 4. a

U pulskoj Areni

Četvrtasi pred morskim konjicem

Provod u prirodi

Uživanje u svakom zajedničkom trenutku

Snimak za sjećanje

U okružju izvirne istarske arhitekture

MATURALAC U ISTRI

NEZABORAVNO DRUŽENJE U PRIRODNOJ IDILI

Krajem prošle školske godine svi sedmi razredi naše škole otputovali su na maturalac u Istru. Tamo smo bili četiri dana. Prvi dan smo posjetili Aleju glagoljaša, Roč i najmanji grad na svijetu – Hum. Putovali smo do Motovuna. Nakon što smo se smjestili u hotel, u Poreču, otišli smo na večeru. Drugi dan smo krenuli prema Puli.

U Puli smo posjetili amfiteatar i Aquarium.

Nastavili smo do Fažane, odakle smo se ukrcali na brod za Brijune. Kroz Nacionalni park Brijuni vozili smo se turističkim vlakićem te iz njega promatrati ograđene egzotične životinje: zebre, ljame, nojeve, paunove i papige. Posjetili smo i tamošnji muzej te saznali koje su sve poznate osobe, političari i glumci, boravili na otoku iznimne ljepote i očuvanosti prirode. Povratkom u hotel svi smo otišli na kupanje. Plaža je bila blizu hotela.

Trećeg dana posjetili smo Rovinj, grad na brežuljku na kojem se nalazi crkva sv. Eufemije. U Rovinju smo i ručali. Hrana je bila odlična. Slobodno vrijeme prije odlaska u Poreč smo iskoristili za šetnju obalom i upoznavanje grada.

Posljednjeg dana smo imali slobodno vrijeme za kupanje. Nakon ručka spremili smo svoje stvari i krenuli prema Opatiji. Kupili smo suvenire i družili se. Svima nam je bilo žao što je maturalac tako brzo završio, ali smo se radovali što su pred nama ljetni praznici.

Elena Ledinščak, 8. c

Vožnja turističkim vlakićem Sara Botinčan, Elena Ledinščak i Iva Mlakić, 8. c

Iva Mlakić i Elena Ledinščak, 8. c

Ilija Žuljević i Iva Mlakić, 8. c

Petra Domitrović i Lucija Pavanić, 8. c

Učitelj Miljenko Petračić s učenicima u muzeju

U pulskoj Areni

Ukrcavanje u turistički vlakić

Karta za posebno putovanje

Prva knjiga s kojom sam se sprijateljila zvala se „Zlatokosa i tri medvjeda“. Nakon brojnih mučnih pokušaja da ovladam vještinom čitanja, prva pročitana knjiga bila mi je najljepša nagrada koju sam tada mogla zamisliti. Imala sam pet godina, no još se sjećam osjećaja koji me obuzeo kada sam otvorila vrata u taj čudesan, čaroban svijet riječi. Svijet u kojem je sve moguće.

Uživam u čitanju baš iz tog razloga – sve je moguće, nema granica, samo mašta koja ruši sve ograde. Kada čitam, imam priliku doživjeti svijet iz tuđe perspektive, drugačije perspektive; putujem ne svjetom, već svjetovima i apsolutno me ništa ne može zaustaviti. Snažno se vežem s likovima, pa i s autorom, i nerijetko iz tog razloga čitam neku knjigu više puta. Isto tako učim iz pogrešaka likova, iz njihovih dobrih i loših odluka. Stoga knjige imaju ogromnu ulogu u mom životu. Ne prođe dan a da nisam uzela knjigu u ruku.

A oni koji ne čitaju? Iskreno, žalim ih. Žalim ih jer ne mogu iskusiti ono što iskusimo mi, vjerni čitatelji knjiga. Oni žive unutar četiri zida, a mi te zidove i ne vidimo – za nas su oni odavno srušeni. Smatram da su djeca koja čitaju zrelija od one koja ne čitaju jer su imala mogućnost „proživjeti“ mnoge situacije iz knjige, naučiti iz njih. Knjige potiču na intenzivno razmišljanje i logičko zaključivanje, i ako već ne iz osobnog užitka, mislim da bi trebalo čitati radi razvijanja takvih sposobnosti, kao i emocionalne inteligencije.

Netko je jednom rekao da čovjek koji čita, živi tisuću života. U potpunosti se slažem s tom mudrom istinom. Knjige su utočište, prijatelji u pravom smislu riječi, mogu te razumjeti i utješiti na najneobičnije načine. Između korica svake knjige nalazi se karta za posebno putovanje. Zašto ju ne iskoristiti?

Marta Novaković, 7. b

Jedrenjak Legolas

Jedrenjak WID

Jedrenjak Mauna Loa

Jedrenjak Jadran

Plovio si...

Plovio si začaranim nebom.

Sam.

O, što si mislio u taj čas?

Ti, koji saznaće da ono što smatraš istinom

Tek puka je laž.

Koprena koja pada preko očiju ti.

Plovio si u zlaćanoj lađi,

Siromah.

Tek bijednog puka sin.

Nada ti bješe da taj dragulj s neba

Ukrast ćeš.

Prijevara je bila bolna, nije li?

Plovio si kroz zastor od suza, Siroče.

Sjetio si se onog što tvoja mati

U pustim, crnim noćima

Prosipala je.

Rekla je da je to tuga koja izvire iz nje.

Plovio si u tišini,

Pokajniče.

Spomenuo se onog zemaljskog.

Gorko-slatkog i nestalog.

No ti više nisi tamo,

Vrućina te odnijela.

Ugledao si njene oči,

Boje potočnica, za kraj.

Sad je plakala molbu tek

Za jednu malu dušu.

Nisi znao, prije mraka,

Da ta duša si ti.

Iva Mlakić, 8. c

JEDRENJACI OD KARTONA ZA PLOVIDBE MAŠTOM

Jedrenjak Iron Maiden

Jedrenjak od kartona u 3D obliku bio je tema likovnih radova osmaša na satovima likovne kulture. Prvi put u našoj školi učenici završnog razreda radili su na ovu temu gradeći volumen brodske kobilice, pramca, krme, jarbola i jedara. U radu su se služili kartonom, užetom i vrućim ljepilom.

Plošno istanjena masa kartona poslužila je za izradu jedrenjaka za kreativne ploidbe beskrajnim morima mašte. Radi se o grupnom radu cijelog razreda koji se podijelio u 3 tima. Svaki tim svom je jedrenjaku dao ime pa su tako nastali Jadran, Iron Maiden, Dijamant, Mauna Loa, FFS, Ban Zorogaz i drugi.

V. T.

Jedrenjak Kitolovac

Jedrenjak FFS

Jedrenjak Ban Zorogaz

Jedrenjak Dijamant

Jedrenjak Mauna Loa

Poslije kiše dolazi sunce

Tmina i vedrina

Kada padne kiša,
padne i tišina.

Krupne se kapi spuštaju
i na zemlju pljuštaju.

A poslije kiše
i sunce stiže!

Veselo, vedro i lijepo,
na oblake stiže slijepo

Odmah se ptica cvrkut čuje
i pčela s cvijeta na cvijet putuje.
Cvijeće veselo pjevuši
i kolo s maslačkom vodi!

Potok teče

i završetak pjesme naviješta!

Nika Rukavina, 6. a

Duga

Mnogi ljudi kažu - Poslije kiše dolazi sunce - to govore više kao izreku ili utjehu osobi u nevolji, ali rijetki znaju što to znači. Pa ovako, svi mi imamo uspone i padove. Trebali bismo se veseliti usponima, ali ne i žalostiti padovima. To izmjenjivanje zove se život, a usponi i padovi su sunce i kiša, točnije usponi-sunce, padovi - kiša i da... ja više volim sunce, nego kišu.

Ali, nažalost, da bismo se visoko uzdigli ponekad moramo i pasti; naravno ne u doslovnom smislu. Zlatna sredina i puteljak života je duga koja dolazi nakon kiše i prije sunca. Svi mi bismo se trebali držati duge i ponekad imati uspone i padove. To je put života. Da skratim: Ne dajte da vas kiše i padovi previše rastuže, a veselite se suncu i uspjesima, jer nakon kiše dolazi sunce!

Valentina Šlipetar, 6. a

Ivana
Mutić, 5. b

Fran Šinjor, 6. a

Šareni most

Poslije kiše, kada žuti dijamant
izađe i ozrači svojim zrakama svaku kap,
izgleda kao da je jutro. Cesta je mokra i
skliska, ali je zrak topao. Djeca se vraćaju
igrati nogomet... Ljudi sklapaju svoje
kišobrane, a na nebu se prikazao veliki
most ružičastih, žutih i šarenih boja.
A kada više nema duge, nema ni tog
prelijepog trenutka...

Filip Čvek, 6. a

Bljesak
srebrnih kapi

Ah, ta kiša! Pada već danima i
nikako da stane. Kada odlazim u
školu i ako još k tome zaboravim
kišobran, mokra sam kao miš.

Kada ujutro ugledam tmurne
oblake, odmah mi se još više
spava, najradije ne bih išla u školu,
ali što se može! Na satovima,
samo što ne zaspim od dosade.

To su dani kada se čovjek
jednostavno ne može oduprijeti
umoru.

Čujem kako kiša polagano pleše
po pločniku, a svaki auto koji
prođe zapljasne i sva voda iz lokve
odleti u jarak. Lišće je prepuno
sitnih kapljica koje na kiši sjaje
poput srebra.

I, konačno, sunce je okupalo
lokve svojim zlatnim sjajem.
Čak se i duga pojavila. Očarali su
me oblaci koji su iz onog sivog i
tmurnog plašta presvukli
zlatno-crvenu odoru.

Ipak, ta kiša donosi ljepotu
krajoliku i čaroban sjaj!

Natali Brcko, 6. a

Poput
smijeha i plača

Evo i sada vani pada kiša.
Okupala je iznikle tulipane i rascvjetalu
trešnju. Kiša je oprala i prozore moje kuće.
Između kišnih oblaka, provirilo je sunce.
Kiša je odjednom stala, sunce je pružilo
svoje zrake i obasjalo mokru i rascvjetalu
trešnju. Tulipani su se rastvorili i pokazali
svoje boje. Sunce je obasjalo sve i njegova
toplina razigrala je i vrapce na mojoj krovu.
Ponekad je bučno, tmurno i hladno kad pada
kiša, ali iza toga uvijek nam sunce
izmami osmjeh na lice.

Ivana
Mutić, 5. b

PETAŠI U ARHEOLOŠKOM MUZEJU U ZAGREBU

NA IZVORIMA STARIH CIVILIZACIJA SREDOZEMLJA

“ Vidjeli smo egipatske mumije, antičke sarkofage i kamene spomenike. Cure je naročito zanimalo nakit, ogrlice, naušnice i prstenje, a dečki su zastajali pred vitrinama s oruđem i oružjem, bodežima s rezbarenim drškom.”

U Arheološkom muzeju u Zagrebu razgledali smo egipatsku, te grčku i rimsку zbirku. Bilo je to 21. travnja u okviru terenske nastave kamo su nas vodile učiteljice Biljana Šunjić, Martina Podnar Bočkaj i Jasmina Mandić. Tu smo na primjeru umjetničke baštine još jednom ponovili gradivo koje smo slušali na satovima povijesti. Imali smo susretljive vodiče koji su nam približili život starih naroda Sredozemlja.

Vidjeli smo egipatske mumije, antičke sarkofage i kamene spomenike.

Radi se o jedinstvenim primjercima neprocjenjive vrijednosti. Začudili smo se kako su mumije male. Vodič nam je objasnio da su neke od njih bile djeca, a neke odrasli, a mali su zato jer su u prošlosti ljudi bili znatno niži nego danas.

Cure je naročito zanimalo nakit, ogrlice, naušnice i prstenja.

Zaključile smo da bi se takav nakit mogao nositi i danas. Dečki su zastajali pred vitrinom s oružjem, metalnim bodežima s rezbarenim drškom i oruđem za rad. Tu je još bio novac, pribor za jelo, keramičko posuđe, urne, itd. Bili smo zadivljeni bogatom zbirkom predmeta iz davnih vremena koja se sačuvala sve do danas.

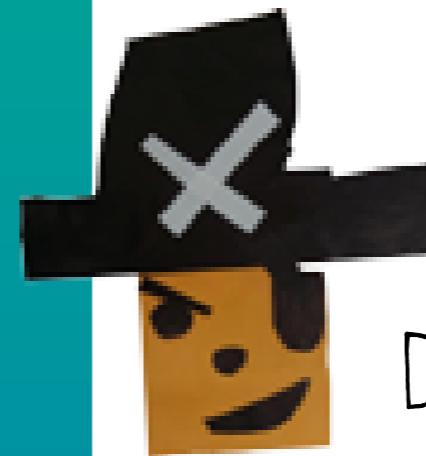
Izvor: Jana Šinjor i Dora Rigo, 5. a

Postav je izazvao veliko zanimalje učenika

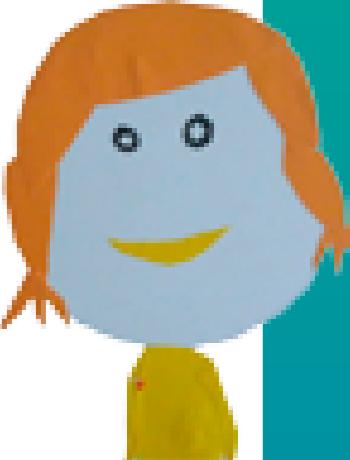
Pred antičkim vazama

Rafael
Jovanović,
3. c

GRADSKO KAZALIŠTE TREŠNJA U ZAGREBU:
PIPI DUGA ČARAPA

PUSTOLOVINE DJEVOJČICE S CRVENIM PLETENICAMA

Tony
Blažević,
4. a

Pustolovine švedske djevojčice Pipi imali smo priliku gledati u dramskoj predstavi Gradske kazalište Trešnja u Zagrebu. Učenici trećih i četvrtih razreda su u utorak, 26.4.2016. predstavu Pipi Duga Čarapa gledali u okviru terenske nastave. Na ulasku u kazalište učenike je na balkonu dočekao gusar, s kojim su djeca na kraju predstave i zapjevala.

Gusar je pomogao Pipi ispričati priču o njenim pustolovinama s vršnjacima Tomijem i Anikom. Pipi kao neobična djevojčica s crvenim pletenicama i pjegicama na licu već je naraštajima omiljeni lik osnovnoškolaca. Tako se i našim učenicima, osim njezinog izgleda, prugastim čarapama u boji i prevelikim, tatinim cipelama, svida i njezin poseban pogled na svijet koji je oblikovala sama jer odrasta bez roditeljske skrbi. U razgovoru koji vodi sama sa sobom redovito se obraća majci koja je andeo na nebu, nadajući se da ona odobrava njezine postupke, a tata joj je kapetan duge plovidbe i većinu godine provodi na svjetskim morima, pa je kao mala imala prilike putovati s njime i upoznavati različite narode, običaje i kulture.

Učenike se naročito dojmio boravak Pipi u školi, posebice crtež konja kojega, prema njenim riječima nije mogla nacrtati u bilježnici pod izlikom „jer ne stane na format papira“. Stoga je svog bijelog konja s crnim mrljama nacrtala na zidu učionice u prirodnoj veličini.

Vesela, dobrodušna i izrazito snažna Pipi, nakon svih pustolovina, na kraju predstave dočekala je svog tatu, prekaljenog morskog vuka.

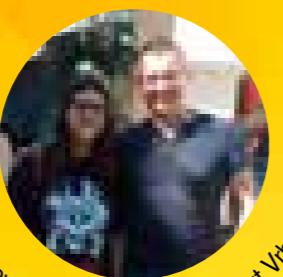
Sanela Kezerić

Na kraju predstave učenici su zapjevali s gusarom

Učenici su ispunili gledalište GK Trešnja

Marta Novaković, 7. b i učitelj Robert Vrbančić

23. DRŽAVNO NATJECANJE
IZ GEOGRAFIJE U KRAPINSKIM TOPLICAMA, 20. - 22. travnja 2016.

MARTA NOVAKOVIĆ VICEPRVAKINJA HRVATSKE

I ove godine ponosni smo na našu učenicu 7. b,
Martu Novaković i učitelja geografije Roberta Vrbančića
koji su na državnom natjecanju postigli drugo mjesto.

Čestitamo na izvrsnom rezultatu!

Učiteljsko vijeće

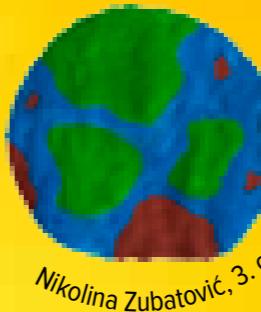

2016. Zašto postoji prijestupna godina?

Tropska godina, odnosno vrijeme koje je potrebno Zemlji da u potpunosti obide Sunce, traje cca 365.25 dana. Budući da u kalendaru ne možemo imati četvrtinu dana već samo cijele dane, dogovorenje je da se svake četvrte godine doda po jedan dan nastao nakupljanjem četvrtina dana koje se ne mogu brojati.

Dakle, ako svaka godina traje 365.25 dana, a kalendar može zabilježiti 365 dana, nakon četiri godine nakupit će se četiri četvrtine dana ($0.25 + 0.25 + 0.25 + 0.25$) koje se nisu brojale i dobit će se jedan cijeli dan kojeg možemo unijeti u kalendar.

Kad ne bismo unosili u kalendar taj jedan dan svake četiri godine, datumi bi se odmicali unatrag pa bi primjerice, Nova godina počinjala svake četiri godine dan ranije. Mi to kalendarski ne bismo uočili, ali bismo uočili u odnosu na godišnje doba. Nakon 400 godina Nova godina bi počela na jesensku ravnodnevnicu, odnosno na prvi dan jeseni na sjevernoj, odnosno prvi dan proljeća na južnoj polutci.

Nikolina Zubatović, 3. c

DA SAM SUNCE JA BIH...

Zdravo, Jupiteru! Ja sam Sunce.
Zovu me Sunašce. Što radiš?
Spavam, pusti me na miru, idi Saturnu
pa njega gnjav! Hej, Sature! Hoćeš li
se igrati sa mnom? Ššš! Čitam knjigu.
Pusti me na miru, odlazi Uranu! Bok,
Urane! Idemo se zajedno igrati? Nema
šanse! Ne pružaš mi toplinu kao Zemlji
i zato sam hladan! Odlazi! Bokić,
Neptunu! Igrajmo se loptom! Ne da mi
se! Idi! Zdravo, Plutone! Hooo.
Ne! O-D-L-A-Z-I!

Šmrccc...Hej!!! Zašto Plaćeš???.
Tko si ti? Ja sam Zemlja. Hoćemo biti
priatelji? Može! Nakon 1000 godina...

Na Zemlji sam. Čitam knjige.
Čistim Zemlju. Djeci pričam sve o
Sunčevom sustavu...Volim sjati...

Zemlja i ja ostali smo i ostat
ćemo najbolji prijatelji.

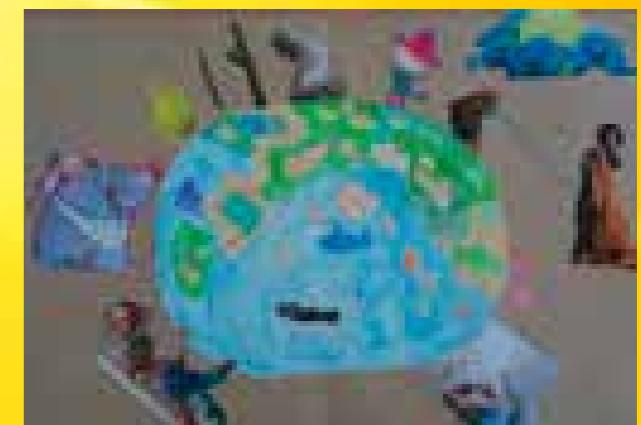
Dora Tomić-Babić, 3. b

Matej Zubatović, 1. b

Luka Đerek, 1. b

Lea Martić, 1. b

Zemljice moja mila u svitanje i sumrak
Eko patrola stiže u obilazak.
Mama moja već razvrstava smeće.
Ljudi Zemlji kažu: Mnogo čišćenja bit će!
Ajmo sada svi u lov, da naš planet izgleda nov!

Franka Sloup, 3. b

Napoleonova podjela svijeta

Marija Sušac, 7. b

MATEMATIKA NA LAK NAČIN

Brojevni pravac u prostoru

Kako predočiti

na razumljiv i zanimljiv način brojevni pravac?
Mnogi učenici u petom razredu teško razumiju matematičke probleme. Treba im praktično predočiti neki zadatak da bi bolje razumjeli njegove primjene u stvarnom životu.

Tako na primjer, brojevni pravac, nije samo crta na ploči ispisana kredom, već se ona može objasniti na niz djeci bliskih načina. Jedan od njih je prostorni crtež vrpcem koja se proteže učionicom. Na vrpcu se vješaju cijeli brojevi s pravilnim razmakom u kojima se smještaju decimalni brojevi.

Tako su se za kratko vrijeme na vrpcu vijorile zastavice s brojevima što se učenicima, vjerujemo usjeklo u sjećanje te će takav prizor pamtitи prilikom rješavanja složenijih matematičkih zadataka tijekom školovanja.

Martina Vrbanić

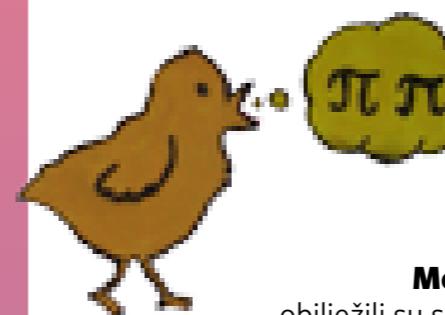
VEČER MATEMATIKE

Gradili piramide

Da se matematika može učiti na lak i zanimljiv način
saznali smo na Večeri matematike koja se održala u našoj školi 2. prosinca 2015.
Pomoću geometrijskih likova od papira gradili smo piramide, tangarme,
zečeve i osvjeđočili se da matematika nije bauk!

M. V.

PROSLAVA MEĐUNARODNOG DANA BROJA Pi:

Crtali Cvijet života

Međunarodni dan broja Pi učenici 7. a i 7. b razreda obilježili su sa svojom učiteljicom Martinom Vrbanić 13. 4. 2016. Taj dan su sjedili u obliku kruga, sladili se keksima i slatkisima kružnoga oblika i crtali Cvijet života.

U svrhu poticanja i razvijanja samostalnosti i stvaralaštva učenika pri učenju nastavnih tema, u skladu s njihovim sposobnostima i sklonostima u izvođenju nastave matematike, koristimo se različitim metodama i oblicima kako bi nastavu učinili što zanimljivijom.

Poseban naglasak pridaje se istraživačkoj nastavi temeljenoj na učenikovu iskustvu i razvijanju. S namjerom stvaranja pozitivnog stava prema matematici kod učenika, a želeći matematiku učiniti zanimljivijom, zadala sam im da nacrtaju Cvijet života, simbol koji se pojavljuje u mnogim religijama i kulturama i u svim razdobljima ljudske povijesti. Promotrite li pažljivije „cvijet“ pronaći ćete gradivne blokove svemira – Platonova tijela. To su: kocka, tetraedar, ikosaedar, oktaedar i dodekaedar.

Martina Vrbanić

Učenici su s učiteljicom Martinom Vrbanić u učionici sjedili u krugu

NOĆ KNJIGE Čvenk s piscima

Književnica Sonja Zubović

Manifestacija „Noć knjige“ 22.04.2016. održana je u našoj školi. Svake godine sve veći broj učenika, kao i njihovih roditelja pridružuje se ovom događanju. Učenici mlađe dobi uživali su na književnom susretu sa **Sonjom Zubović**, te su na kraju i zaplesali uz glazbu koja prati slikovnicu „Kako se gleda abeceda“. Druženje su nastavili na radionici „Sova, noćna čitačica“. Na Maloj kreativnoj radionici nastalo je mnoštvo šareno obojanih papirnatih sovica, čestog simbola ove manifestacije. Pričali su nam stariji učenici, niti njima nije bilo manje zabavno družiti se sa našim starim znancem i bivšim učiteljem hrvatskog jezika naše škole, književnikom **Draganom Miščevićem**.

Sova - maskota manifestacije

Suzana Lacković

NOĆ KNJIGE, 22. TRAVNJA 2016.

Susret s učiteljem i književnikom Dragom Miščevićem

Uvu „Noć knjige“ učitelj Dragan Miščević proveo je s predmetnom nastavom naše škole.

Učiteljice hrvatskog jezika su ga toliko nahvalile da smo jednostavno morale doći vidjeti ga. Nismo ni znale da smo već i mi pisale o njemu pa smo se iznenadile ugledavši postarijeg gospodina s još uvijek postojećim brčićima, kojeg smo samo prije nekoliko dana portretirale u bilježnice kao domaću zadaću. Nismo ni znale da je na sličici upravo on...

U 6. b on je bio sve samo ne pisac. Blaž je u njemu video bubenjara rock banda, Jakob vojnika, Josip preprodavača, a Svenu je izgledao kao vatrogasac.

Za dobrodošlicu izveli smo mu malo drugačiju verziju Crvenkapice, a zatim je on nas počastio malo drugačijom književnošću, kratke, životne priče iz nekih prošlih vremena.

Uživali smo u njegovoj prezentaciji. Svi smo se složili da mora da je bilo vrlo zanimljivo biti na njegovim predavanjima jer vjerojatno kroz viceve objašnjava i pluskvamperfekt.

Vrijeme je odmicalo, mi smo uživali. U jednom trenutku, pri završetku čitanja jedne od svojih priča, obratim se i kaže: „Evo, zahvaljujem vam se na odazivu, zasluzili ste obećane petice!“. Naš pogled nevjericu, pogled, osmijeh i ponos naših učiteljica učinio je susret još osobitijim. Odgovaramo mu da nam nitko nije obećao petice (iako to nije loša ideja)... učiteljice mašu glavom, smješkaju se... dragost na njegovu licu, što ima puno ljubitelja književnosti u našoj školi...

Odgovarao je na naša pitanja sa strpljenjem, pričao svoje dogodovštine iz škole, a za kraj palo je i nekoliko viceva. Već se radujemo ponovnom susretu s učiteljem Dragom.

Dramska skupina, 6. b

Učitelj i književnik
Dragan Miščević

ŠIRIMO ZNANJE

Kada knjiga u ruke skoči,
moja seka čita cijele noći.

Zarazno je čitanje poučnog štiva
i rijetko tko to voli,
nažalost to tako biva!

Hajdemo svi čitati i širiti znanje,
u svijetu će nereda biti manje.

Mame, tate, djedovi i bake, čitajte, učite i podržavajte svoje đake!

Matej Doknjaš, 3. c

Izrada sova, noćnih čitačica, od papira

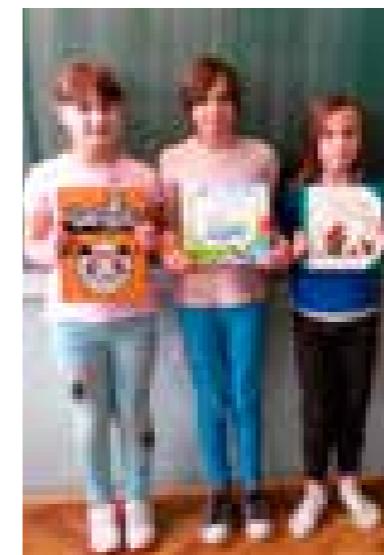
PROJEKT HRVATSKE MREŽE ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA

Čitamo mi, u obitelji svi

Škola je uključena u projekt „Čitamo mi, u obitelji svi“.

Projekt provodi Hrvatska mreža školskih knjižničara s ciljem razvijanja čitalačkih navika i pozitivnog stava prema knjizi. Provodi se među učenicima 3. razreda. S obzirom na ulogu koju obitelj ima u razvijanju čitalačkih navika kod djece, projekt je zamišljen upravo kao zajedničko čitanje u krugu obitelji. I samim izborom knjiga prilagodili smo se našim čitačima različite dobi i interesa, pa se tu našlo slikovnica, stripova, beletristike, literature o odgoju i dr. Učenici knjige za sebe i članove obitelji u posebnom ruksaku nose kući na čitanje. Također u priloženoj bilježnici čitači bilježe svoje dojmove ili prilažu fotografije o obiteljskom čitanju. Ruksak s knjigama vraćaju u školu, te izvještavaju razred o tomu kako je proteklo čitanje u krugu njihove obitelji.

Suzana Lacković

Najmlađi u projektu

Jana Bočkaj, 3. b

Matej Doknjaš, 3. c

2. PROSINCA 2015.

VEČER KREATIVNIH RADIONICA

Na Večeri kreativnih radionica u našoj školi 2. prosinca 2015., u petak navečer izrađivali smo prigodne ukrasne i uporabne predmete. Oblikovali smo lampione, adventske vijence, izrađivali svijeće, oslikavali čestitke, kuhali sapune, lijepili kuglice za bor tehnikom dekupaža, logotip škole utisnuli na drvo elektrodama paleografije, itd. Svi ti predmeti resit će u blagdanskom ozračju školu, a neki su namijenjeni prodaji na božićnom sajmu.

Mobili anđela

Oblikovanje svjeća

Kuglice od stiropora u dekupaž technici

Izrada adventskog vijenca

Kuhanje sapuna

ZZZZZZZIMA...

Blaga zima

Da sam zima

ja bih bila jako, jako fina.

Ne bih bila hladna ni siva,

već bih bila sunčana, vesela i razigrana.

Malo snijega, malo leda, da sva djeca budu sretna.

Ivana Dostanić, 3. a

Lana Starčević, 3. c

Tea Kučinić, 1. a

Oštra zima

Ja sam zima oštra i hladna.

Sa mnom nema šale.

Kad zapušem sa sjeverne strane

uz to još i pahulje pustim.

Zatrpam ceste snijegom

i sve kuće su bijele.

Djeca me jako vole.

Igraju se sa mnom.

Daruju mi snjegoviće velike i male.

Odrasli me baš i ne vole.

Zadajem im velike muke.

Lana Kontent, 3. a

Snježna zima

Eh, da sam zima.

Da sam zima po mojem bi svaki dan padao snijeg.

Djeca bi tada bila jako vesela i sretna.

Zabijelila bi sva polja, ulice, kuće, sela i gradove.

Voljela bih biti zima jer tada bih izmamila svakom djetetu osmijeh na lice.

Sva djeca tada bi bila sretna i zadovoljna.

Kristijana Vajda, 3. a

Maja Vukojević, 2. b

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

ZAUZELI TRI VODEĆA MJESTA

ENGLESKI JEZIK

U Srednjoj strukovnoj školi u Samoboru, 24. 2. 2016. održano je Županijsko natjecanje iz engleskog jezika. Našu školu prema postignućima sa školskog natjecanja, a koje je odabralo županijsko povjerenstvo, predstavljali su učenici Karlo Kranjčina, Lucija Kašnar, Dino Pavić i Nikola Jurić. Za natjecanje učenike je pripremala učiteljica Ksenija Kahlinić.

HRVATSKI JEZIK

Sara Botinčan (8. c) s mentoricom učiteljicom Antonijom Borić predstavljala je našu školu na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika u OŠ Jakovlje.

LIDRANO

U OŠ „Ljubo Babić“ (Jastrebarsko) održana je Županijska smotra LiDraNo. I ove godine naša škola uvrstila se s dva literarna rada i školskim listom.

- **Marta Novaković, 7. b (literarni izričaj - pjesma „Dijete noći“) s mentoricom, učiteljicom Jasminom Mandić, predložena je i na državnu razinu.**
 - Iva Mlakić, 8. c (literarni izričaj - pjesma „Plovio si“) s mentoricom, učiteljicom Antonijom Borić.
 - Marija Sušac, 7. b (školski list) s mentoricom, učiteljicom Vlastom Tolić.

NJEMAČKI JEZIK

Županijsko natjecanje iz njemačkog jezika održano je u ŠŠ Ban Josip Jelačić u Zaprešiću, 2. ožujka 2016. Na natjecanju je sudjelovalo iz 8. c, Emanuel Keleminec, a pripremala ga je učiteljica Biljana Šunjić.

MATEMATIKA

Županijsko natjecanje iz matematike održano je 23.2. 2016. u OŠ Velika Mlaka na kojem su sudjelovali Kristijan Kamenarić, 6. a i Mateo Špagnut, 8. b. Za natjecanje ih je pripremao učitelj mentor Miljenko Petračić.

GEOGRAFIJA

Izuzetno motivirani za nova izvrsna postignuća učenica Marta Novaković iz 7. b i učenik Domagoj Pastuović, 7. b, sudjelovali su na Županijskom natjecanju iz geografije u OŠ Sveta Nedjelja. Njima su se pridružili i učenici 5. a Petar Lauš i Vjeko Ivaković.

Marta je ostvarila drugo mjesto, a Domagoj treće mjesto na Županijskom

natjecanju iz geografije! Marta je upućena na Državno natjecanje iz geografije u Krapinskim Toplicama. Učenike je za natjecanje pripremao učitelj Robert Vrbanić.

KEMIJA

U OŠ Đure Deželića u Ivanić Gradu, održano je Županijsko natjecanje iz kemije, gdje su sudjelovali Nino Mališ Dijanić i Lanna Cvitković, 7. b. Za natjecanje ih je pripremala učiteljica Biljana Popović Hörner.

FIZIKA

Naša je škola 25. veljače 2016., treći put zaredom bila domaćin Županijskog natjecanja iz fizike za osnovnu i srednju školu. Našu školu je predstavljao učenik Matija Novak, 8. a. Mentor Matiji je učitelj Tomislav Pavković.

POVIJEST

Županijsko natjecanje iz povijesti održano je u OŠ Dubrava. Na natjecanju su sudjelovale Anja Slunjski, 7. b i Lucija Kašnar, 8. a. Za natjecanje ih je pripremao učitelj Ivan Novak.

TEHNIČKA KULTURA

Na Županijskom natjecanju iz tehničke kulture u četiri kategorije sudjelovali su učenici naše škole. Natjecanje se sastojalo od pisane provjere teoretskog znanja i njegove primjene u praktičnom radu, a održalo se u OŠ Eugena Kumičića u Velikoj Gorici.

- U kategoriji maketarstvo i modelarstvo sudjelovalo je učenik 5. a, Roko Vulinec.

- U kategoriji graditeljstvo sudjelovala je Natali Brcko, 6. a.

- **U kategoriji obrada materijala sudjelovala je učenica 7. b, Anja Slunjski i postigla 3. mjesto, pod vodstvom učitelja Tomislava Pavkovića.**

- U kategoriji modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina sudjelovalo je učenik Ivor Levar, 7. c.

Za natjecanje, Natali i Roka pripremaju je učitelj mentor Sergej Pavlek, a Ivora učitelj Tomislav Pavković.

KVIZ „ČITANJEM DO ZVIJEZDA“

U organizaciji Hrvatske mreže školskih knjižničara učenici naše škole sudjelovali su na županijskom Kvizu znanja i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“ u OŠ

Stjepan Radić u Božjakovini.

- U kategoriji znanja sudjelovali su učenici: Iva Mlakić, Dominik Kesedžić i Iliju Žuljević, 8. c te postigli prvo mjesto i ostvarili sudjelovanje na državnoj razini.

- **U kategoriji kreativnosti (izrada plakata) Ivana Tučkorić, 8. c, zauzela je 3. mjesto u županijskom Kvizu „Čitanjem do zvijezda“, pod vodstvom učiteljice Antonije Borić.**

CRVENI KRIŽ

U OŠ Rugvica održano je Međužupanijsko natjecanje pomlatka i mladeži Crvenog križa. Na natjecanju je sudjelovalo 7 ekipa pomlatka i 6 ekipa mladeži Crvenog križa iz Sisačko-moslavačke i Zagrebačke županije.

Ekipa pomlatka naše škole u ime Gradskog društva Crvenog križa Ivanić Grad u sastavu: Anja Slunjski i Ela Šepc iz 7. b, Valerija Bradić, Milana Filipović, Adriana Novaković i Petra Domitović, 8. a, na natjecanju su znanjem i vještinama iz poznavanja prve pomoći postigle prvo mjesto, te su upućene na državno natjecanje.

Učenice su za natjecanje pripremale učiteljica Martina Sraka i volonterka Crvenog križa Marija Hegol.

BIOLOGIJA

Iva Mlakić na Županijskom natjecanju iz biologije koje se održalo u Bregani u OŠ Milana Langa postigla je drugo mjesto, pod vodstvom učiteljice Martine Srake.

Na istom natjecanju sudjelovala je i Sara Botinčan, 8. c.

2. KOLO MODELARSKE LIGE

Josip Slunjski, 6. b i Ivor Levar, 7. c, sudjelovali su i u 2. kolu modelarske lige održane u OŠ Posavski Bregi. Za natjecanje Josipa je pripremio učitelj mentor Sergej Pavlek, a Ivora učitelj Tomislav Pavković.

1. KOLO CROATIAN MAKERS LIGE

Inicijativnom učitelja mentora Sergeja Pavleka o važnosti poznavanja robotike učenici naše škole uključili su se u 1. kolo Croatia Makers lige, a održao se u OŠ Eugen Kvaternik u Velikoj Gorici. Našu školu predstavljali su Marta Novaković, Gabriel Ivaković, Nino Mališ Dijanić i Dorian Piljek, 7. b.

Vesna Vučić

DRŽAVNA NATJECANJA: Najbolji u geografiji, čitanju lektire i Prvoj pomoći

GEOGRAFIJA

Marta Novaković, 7. b, pod vodstvom učitelja Roberta Vrbanića, na državnom natjecanju iz geografije koje se održavalo u Krapinskim Toplicama postigla je odlično 2. mjesto.

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Državni doprvaci Čitanjem do zvijezda

U organizaciji Hrvatske mreže školskih knjižničara učenici naše škole na državnom kvizu znanja i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“ u ŠŠ Čakovec, 6. svibnja 2016. postigli su 2. mjesto. Naše učenike iz 8. c, Ivu Mlakić, Iliju Žuljevića i Dominika Kesedžića pripremala je učiteljica Antonija Borić.

CRVENI KRIŽ

Ekipa pomlatka Crvenog križa naše škole ispred Gradskog društva Crvenog križa Ivanić Grad u sastavu učenica Anja Slunjski i Ela Šepc iz 7. b, te Valerija Bradić, Milana Filipović, Adriana Novaković i Petra Domitović, na natjecanju u znanju i vještinama u poznavanju prve pomoći na državnoj razini u OŠ Domovinske zahvalnosti u Kninu, od 12. do 14. svibnja 2016. osvojile su treće mjesto.

Učenike su pripremale učiteljica Martina Sraka i volonterka Crvenog križa Marija Hegol.

Ekipa Crvenog križa naše škole treća je u Hrvatskoj u znanju i vještinama u pružanju prve pomoći

OPĆINSKE I MEĐUŽUPANIJSKE PRVAKINJE, TREĆE U HRVATSKOJ

Prvo mjesto u kategoriji Pomlatka osvojila je ekipa OŠ Braće Radića iz Kloštar Ivanića na 20. školsko/općinsko/gradskom natjecanju Hrvatskog Crvenog križa koje se održalo 12. ožujka 2016. godine u Osnovnoj školi braće Radića u Kloštar Ivaniću.

Za nagradu su dobili jednodnevni boravak u toplicama

Potom su na međužupanijskom natjecanju osvojile prvo mjesto.

Natjecanje se održalo u subotu, 16. travnja 2016. u OŠ Rugvica. Ekipu pomlatka Crvenog križa naše škole čine: Valerija Bradić, Milana Filipović, Adriana Novaković i Petra Domitović, sve iz 8. a te Ela Šepc i Anja Slunjski iz 7. b.

Na državnom natjecanju koje se održalo 14. svibnja u Kninu postigle su treće mjesto.

Ekipu su za natjecanje pripremale učiteljica Martina Sraka i volonterka Crvenog križa Marija Hegol. Čestitamo im na iznimnom uspjehu!

Ravnateljica
Tatjana Bakarić

Sudionice natjecanja mladeži i pomlatka CK Ivanić-Grad

Postroj sudionika u OŠ Posavski Bregi

POTREBA ZA POMOĆNICIMA U NASTAVI

Od listopada 2015. godine naša škola je dio hvalevrijednog projekta Zagrebačke županije „Prsten potpore“ kojim su osigurana sredstva za financiranje osobnih pomoćnika za dvoje učenika s teškoćama u našoj školi.

Projekt se provodi pod stručnim vodstvom voditeljice tima za provođenje projekta u Zagrebačkoj županiji Ivančice Prugovečki, uz pomoć ravnateljice škole Tatjane Bakarić i koordinatorice projekta u školi, logopedinje Anite Juranić te naših osobnih pomoćnika Ivane Šestan (zamjena za Anu Gajčević) i Ive Žmegač.

Cilj projekta je osigurati stručnu potporu učenicima s teškoćama u razvoju putem angažiranja pomoćnika u nastavi, radi postizanja boljih obrazovnih rezultata, uspješnije socijalizacije i emocionalnog razvoja učenika. Višestruka je korist sudjelovati u ovom projektu, kako za učenike s poteškoćama i njihove osobne pomoćnike, tako i za učitelje koji ovim putem uče i osvješćuju svu problematiku određene teškoće te načine na koje se učeniku s teškoćama može olakšati praćenje nastave uz stručno vođenje i direktnu pomoć na satu.

Naši učenici su pokazali izuzetan napredak i zadovoljstvo zbog mogućnosti pohađanja nastave uz direktnu podršku i pomoć druge osobe. Samim time nadamo se da će i sljedeće godine naša škola biti uključena u sličan projekt.

Anita Juranić

Asistentice u nastavi Ivana Šestan i Iva Žmegač s logopedinjom Anitom Juranić

Zeleni plakat projekta u atriju škole

TEMA BROJA:

VUKOVAR

POBJEDNIČKA BITKA

Vukovar nije bio grad bojne snage,
Već ljepote svakom stanovniku drage.

Pretrpio je mnogo jada i gubitka,
Al je njegova bila pobjednička bitka.

Hrvatskoj je vjeran bio

Predati se nije htio.

Njegovi stanovnici nadjačani vatreno
snagom i brojem

Nisu bježali već su ostali na svome.

Oni koji su ga branili bili su spremni umrijeti u boju,
Zato čestitam ti, Vukovare, GRADE HEROJU!!!

Ivana Kokotec, 3. a

GRAD- HEROJ

Vukovare, grade moj,
ti si oduvijek heroj!

Ti si slavan grad

i svi znamo da je kod tebe bio rat.

Parkovi su opet puni cvijeća
pa čak djece i drveća.

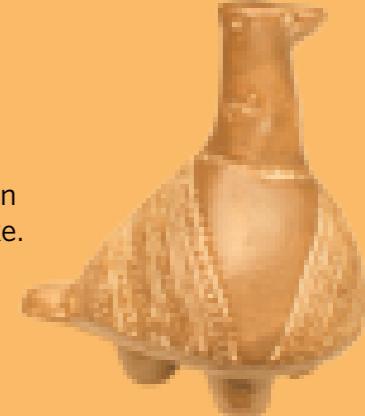
Svi su opet sretni tamo,
i to svi jako, jako dobro znamo.

Kristina Klarić, 4. a

Ilustracije: Vizualni identitet

ZAŠTO RAT?

Krenuli smo u 5 ujutro i došli u 10 sati. Prvo smo doručkovali pa krenuli u školu mira na predavanje. Predavanje nam je održao Alojz Tomašević. On je bio dragovoljac Domovinskog rata i umirovljeni general Republike Hrvatske. Na samom početku postavio je pitanje zašto rat, zašto ubijanje. To je pitanje na koje ćemo teško znati odgovor. Govorio je o kontekstu početka rata na našim, hrvatskim prostorima te 80-im godinama prošlog stoljeća. U takvim okolnostima Hrvatska se našla u teškoj situaciji, kako je rekao. Poslije toga smo išli na ručak, a zatim u razgledavanje centra grada.

KRMAČOM NA BOLNICU

U Vukovarskoj bolnici smo gledali prezentaciju kako su koristili podrumne cijele bolnice u kojima su boravili oboljeli i izvršavale se operacije. Najteži pacijenti bili su u atomskom skloništu, gdje su bili najsigurniji, a tamo je bila i šok soba. Rekli su nam i da su inkubatori spasili 16 beba rođenih tijekom okupacije. Doktorica Vesna Bosanac posložila je sve događaje po sjećanju tijekom okupacije. U stropu jednog dijela podruma i danas se vidi golema rupa. Tu je pao projektil, takozvana krmača, koja je probila krov i pet etaža bolnice, upala u podrum i pala među noge pacijentu srpske nacionalnosti Petru Vukašinu.

FILM O OVČARI

Onda smo išli u Gradske muzej (dvorac Eltz) te vidjeti križ na ušću rijeke Vuke u Dunav. Kipar je Šime Vidulin. Napravio ga je u obliku križa. Na mjestu gdje se uvijek pružao pogled na široku i moćnu rijeku, sada stoji bijeli križ kao simbol i kao uspomena, ali i opomena. Spomenik je podignut u travnju 1998. godine. Onda samo išli gledati film o Ovčari. Sljedeći smo dan u pola osam išli na doručak pa u razgledavanje bivše vojarne gdje nas je voditelj Mihaljević vodio u obilazak. Nakon toga smo obišli „kukuruzni put“ ili „put spasa“ kojim su ljudi prolazili, a onda smo išli kroz Trpinjsku cestu i u Spomen-dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti otvoren 24. rujna 2011. godine. Zgrada je napravljena u obliku čvrsto stisnute šake koja simbolizira snagu koja je branila Vukovar od agresije.

Na kraju je bio ručak pa predavanje o miru i kviz te povratak kući.

Dario Capan, 8. c

Učenici kod aviona

GRAD - TO STE VI!

Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, "tko će Vukovar iznijeti iz mraka? Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mладенаčkog šaputanja, pridružite se..."

Doći do njega i ostati, osjetiti ga je nešto posebno, savršeno i neponovljivo. Znati da si tu i da ćeš ostati i vidjeti što su drugi proživjeli i znati da im nitko nije mogao pomoći. A ako ti srce zakupa brže znat' ćeš da si na pravom mjestu, znat' ćeš da je to nešto posebno... kao kad doživiš prvu ljubav, kad ti srce zakupa brže i brže i nikako da stane... kada ti leptiri lete po trbuhi i osjećaš sreću. Ne! Ovo je veće! Jer znaš da je to dio tvog srca, tvoje domovine za koji su se tvoji ljudi borili do posljednjih uzdaha i zadnjih otkucaja srca. S nadom za nečim što će ih izbaviti i spasiti iz tog pakla. Ali, ta nuda je umrla kada je Vukovar pao. U posjetu smo vidjeli Vukovar „tih“ dana. Teško razdoblje za građane Vukovara, pogotovo za žene i djecu, još je teže čuti istinu iz prve ruke... hvala vodiču što je ispričao svoju priču, svoja osjećanja, svoje svjedočanstvo. Bili smo na Ovčari. U Spomen domu vidjeli smo imena ubijenih i djeliće njihovih života, posljednje predmete koje su imali uza se. Dugo nas je proganjao jedan predmet, ručni sat, učinilo nam se da i dalje otkucava sekunde... znam da je nemoguće, znam da je to moja savjest jer

ustvari želim da sat otkucava, značilo bi to da vrijeme ide dalje, da nije stalo u tom jednom danom trenutku, ali na taj zaustavljeni trenutak uporno podsjeća natpis na ulazu („NA OVOM SU MJESTU TIJEKOM 1991. BILI ZATOČENI, MUČENI I UBIJANI ZATOČENICI, MUČENI I UBIJANI HRVATSKI BRANITELJI, ŽENE, DJECA I STARCI NA OVČARI“). Bili smo i na Trpinjskoj cesti, Groblju tenkova, slušali o Blagi Zadri, njegovim zaslugama te zaslugama mnogih branitelja. Prošli smo kroz Kukuruzni put, jezovito! Gradska muzej, vodotoranj, masovna grobnica, Memorijalno groblje, svakim korakom jedna priča ispričana svjedocima tih godina. Puno priča, puno istina, puno truda, puno tuge opteretilo nas je povratkom kući. Kako li je bilo tim ženama i djeci? Kako je onima koji su izgubili bližnje, a tek onima čiji bližnji nisu pronađeni?

Nema riječi utjehe,... osim možda onih Siniše Glavaševića:

„MORATE IZNOVA GRADITI, PRVO SVOJU PROŠLOST, TRAŽITI SVOJE KORIJENE, ZATIM, SVOJU SADAŠNOST, A ONDA, AKO VAM OSTANE SNAGE, ULOŽITE JE U BUDUĆNOST,..., A GRAD, ZA NJEGA NE BRINITE, ON JE SVE VRIJEME BIO U VAMA, SAMO SKRIVEN, DA GA KRVNIK NE NAĐE. GRAD - TO STE VI!“

Luana Kovačević, 8. a

Spomenik kiparice Đurđe Ostojic postavljen je 5. kolovoza 2000. godine

U SPOMEN SINIŠI GLAVAŠEVICU

... **V**ukovar... grad koji ne nosi bez razloga upravo to ime - Grad Heroj! To je jedan istinski grad heroj. Ali zašto? Godine 1991. započeo je Domovinski rat. Rat u kojem je stradalo tisuće i tisuće ljudi, no ne samo Hrvata. Bilo je tu mnogo drugih državnih koji su poginuli braneći svoj grad, svoju domovinu. Vukovarom je dnevno letjelo tisuće granata koje su razarale grad, no hrabri vojnici borili su se i borili sve do 1995. Te godine rat prestaje. Iako je čitav u ruševinama, grad Vukovar je i to nadvladao, preživio i postao Grad Heroj. I evo, 2015. Je! Dvadesetak godina nakon rata, i dalje, nije u potpunosti obnovljen. I dalje na ponekim kućama vidim rupe od metaka koje se opiru vremenu i podsjetnik su prošlih, nezaboravljenih dana. Tu je i razrušeni vodotoranj i bolnica koja

unatoč brojnim udarcima granata i dalje radi. U bolnici su, po zidu, ispisani događaji koji su se dogodili svaki pojedini dan. Na zidu piše i koliko je ljudi primljeno kojeg dana u bolnici. Većinu tih ranjenika iz bolnice su deportirali te odveli u logor gdje su ih pripadnici JNA i srpskih paravojnih postrojb ubili. Među ubijenima je pronađen i ratni izvjestitelj i novinar Siniša Glavašević koji je bio ranjen krhotinom granate. Za sve poginule na Ovčari otvoren je Spomen dom u kojem su tijekom cijelog dana projektorom prikazana imena poginulih koja se spiralno vrte u krug. Jedan od heroja rata, general-bojnik Blago Zadro po izbijanju krvave Bitke za Vukovar zbog svojih izuzetnih organizacijskih sposobnosti i hrabrosti preuzima zapovijedanje obranom čitavog Borova Naselja. Pod njegovim vodstvom na Trpinjskoj cesti, koja je prozvana Groblje tenkova, zaustavljena je oklopna sila JNA i uništeno mnoštvo tenkova. Taj hrabar i odlučan zapovjednik poginuo je 16. listopada 1991. godine u blizini Trpinjske ceste. U Vukovaru postoji još mnogo uspomena na žrtve rata te na samo herojstvo toga grada i njegovih građana. Grad Vukovar je preživio mnogo toga i zato je baš on Grad Heroj. Grad koji nikada ne treba zaboraviti. Grad Vukovar...

Grupa Vizualni identitet

U Memorijalnom centru s učiteljem povijesti Ivanom Novakom

Svjedočanstva sudionika rata

Od ove školske godine Ministarstvo obrazovanja predviđelo je dvodnevnu terensku nastavu osmih razreda diljem Hrvatske kako bi se učenicima iz prve ruke govorilo o Domovinskom ratu, povezalo se gradivo iz školskih klupa s živom riječju stvarnih ljudi koji su proživjeli i svakom novom pričom i predavanjem o tim danima iznova proživljavaju osjećanja tih godina.

Kod Spomen križa

DNEVNIK: IRENA NOTH

Ova dana uz Vuku i Dunav

15.10.2015.

Polazak ispred škole u 5:30. Naravno, kao i uvijek netko je kasnio pa je i nastava kasnila jer smo čekali Sandija Papeša, 8. c. Dočekali smo ga s negodovanjem, morao je malo otprijeti našu nestrpljivost prije puta. Red spavanja, red glazbe, red viceva, red uputa o lijepom ponašanju učenika na izletima i terenskoj nastavi, ... pa opet red uputa o lijepom ponašanju učenika, ... pa opet, ... i stigli smo na odredište. Sastanak s drugim školama bio je pred vojarnom u Vukovaru. Prvi smo stigli, upoznali vodiča Ivana, saznali daljnje obavijesti i plan predavanja. Doručkovali. U autobus i terenska nastava je započela.

Najprije smo posjetili Memorijalnu dvoranu Lavoslava Ružičke (uz Vladimira Preloga naš nobelovac) u kojoj je jedan od sudionika Domovinskog rata održao predavanje o uzrocima i povodu Domovinskog rata. Saznali smo i da ne bismo trebali samo pasivno slušati predavanja i sve ono što ćemo učiti na terenskoj nastavi, nego bismo trebali voditi zabilješke jer na kraju našeg dvodnevnog druženja održat će se kviz znanja među trima školama posjetiteljima Vukovara. Već smo počeli zbrajati snage i svi složno okrenuli se prema Ivi Mlakić i Saru Botinčan, 8. c, našim snagama za sve predmete. Kratka šetnja zbrajati snage i svi složno okrenuli se prema Ivi Mlakić i Saru Botinčan, 8. c, našim snagama za sve predmete. Kratka šetnja Vukovarom do Vuke i Dunava.

Svjetska razglednica. Križ na ušću Vuke u Dunav jedan je od najljepših spomenika stradalima u Domovinskem ratu. Križ - koji je podignut 1998. godine u čast i slavu svim poginulima za slobodu Hrvatske. Težak 40 tona visok 9,5 metara, napravljen

Imali smo sreće i već sredinom desetog mjeseca imali zakazan termin terenske nastave. Razrednici (Danica Pergar, 8. a; Antonia Borić, 8. c i Tomislav Pavković, 8. a) i učitelji pratitelji Irena Noth (Hrvatski jezik), Ivan Novak (Povijest) odradili su sve potrebne predradnje te je nastava mogla započeti.

Opširnije u nastavku.

Irena Noth

Kod Spomen križa

16.10.2015.

Buđenje. Kucanje po sobama. Sastanak u predvorju. Dogovor o današnjim predavanjima. Vožnja prema Trpinjskoj cesti - Groblju tenkova. Vodič Ivan priopovijeda o dragovoljcu Domovinskog rata Blagi Zadri i njegovom sinu Robertu. Podvigu kojim je Vukovar učinio gradom herojem. Upravo na današnji dan otkrivala se bista Blagi Zadri u Borovu naselju na Trpinjskoj cesti. Svečanom otkrivanju biste uz gradonačelnika i državni prisustvovali smo i mi.

Krenuli smo put vojarne u Vukovaru, mjestu iz kojeg je i krenulo naše dvodnevno učenje. U vojarni dobro raspoložen, predavanje nam je održao Alojz Tomašević. On je bio dragovoljac Domovinskog rata i umirovljeni general Republike Hrvatske. Svaka pohvala, kao stručnjaku, profesoru, strpljivom predavaču za iscrpne informacije o vojnom naoružanju Hrvatske vojske '91. Odlično organizirano predavanje i hvala mu na strpljivosti i vještoto manevriranju u približavanju komplikiranog vojnog naoružanja na tako jednostavan način. Puno postavljenih pitanja, puno odgovora.

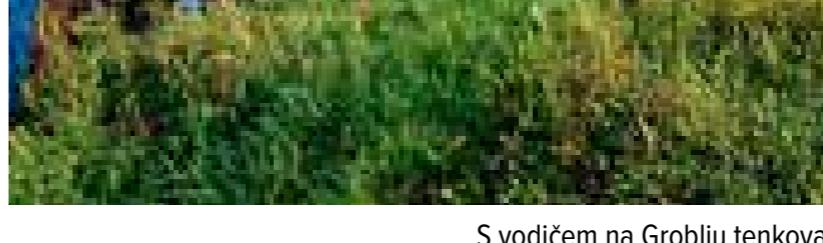
Dobro raspoloženi krećemo put zadnjeg posjeta, Memorijalnom centru „Ovčara“. Tihi smo u autobusu. Jedini glas koji čujemo dolazi iz mikrofona sprijeđa autobusa. To naš vodič Ivan priča svoju životnu priču djetinjstva. Dotadašnje dobro raspoloženje ugasnulo je i promatramo ga sasvim drugaćijim očima. Sve dotad viđeno u ta dva dana djelovalo je na nas, ali ne kao ova Ivanova priča. S nama je dva dana, zezao se, radio, organizirao nam ručak, bio tu za nas da nama bude dobro i takovog smo ga doživljavali, a onda sad priča priču.

Priča kao da je to normalno. Priča o majci s dva sina. Jedan ima 7 godina, a drugog nosi u naručju, trogodišnjaka kojemu se ne da hodati. Mali razmaženko. U pustoj noći pokušavaju prijeći Put kukuruzišta, u slobodu. Trče, fijuci metaka odzvanjaju... uspjeli su. Priča o prognaništvu u Zagrebu i povratku u Vukovar. Gledamo ga nekim drugim očima. Sada nam je još draži, odgovara na gomilu pitanja. Mogli smo se i pozdraviti s njim, a da ne saznamo njegovu priču. Hvala mu, i njemu kao i svima dobro raspoloženim Vukovarcima koji su se naradili ta dva dana da dobijemo što više informacija, što više utisaka i dan ovo putovanje ostane u lijepom i pozitivnom sjećanju.

Za kraj ti divni Vukovarci ostavili su nam posjet i razgledavanje Muzeja vučedolske kulture. Moderno zdanje, kombinacija boje i svjetla, zelena okolina pokušalo nas je vratiti 3000 godina prije Krista. Dobili smo odgovor radi li se doista o golubici ili jarebici? Vodičica je ustajno zastajala iz sobe u sobu i zanimljivim pričama jedne nama daleke kulture otkrivali smo polako da su možda u pojedinim sferama života bili napredniji nego li mi danas, a... živjeli su prije 3000 godina!!! Njihove keramičke posude, izrađivali su kalendare i natalne karte, svatko u obitelji koristio je svoj pribor za objedovanje, a tek odjeća... nimalo ne izgleda kao od prije 3000 godina... moderna.

Povratak kući. Umorni, neispavani, ali i dalje dobrog raspoloženja vraćamo se kući, u naš dragi Kloštar. Ne prije zadaće! Pogledajte isječke naših radova i dojmova.

Na Trpinjskoj cesti

S vodičem na Groblju tenkova

OSJEĆAJI TUGE, PONOSA, STRAHA, LJUTNJE, SREĆE, ZAHVALNOSTI...

8. a

KARLO KRAJNČINA: Vukovar! Grad na obali Dunava, okupan kišom kao da i danas plače za svojim braniteljima. U zraku se osjeća neka svečana atmosfera...

MATEA POPOVIĆ: Zašto se sve to moralo dogoditi? Zašto se ta djeca nisu mogla normalno igrati na igralištima, trčati za loptom s osmijehom na licu po parkovima? Imati moje djetinjstvo! Ne, netko je to morao uništiti, netko im je morao ukrasti djetinjstvo, dom i obitelj!

MATIJA NOVAK: Eltz! Posljednja soba, Domovinski rat, uništenje pa je i ta soba projekcijama i izloženim stvarima, doslovno izvučenima iz ruševina dvorca, dakle ne umjetnost, nego vraćena stvarnost jednog vremena..... U bolnici je bilo doista zastrašujuće... odzvanjaju mi riječi vodičice... pacijentu pala „krmača“ između nogu... gledam crveno osvijetljenu rupu, ne mogu vjerovati, ne mogu zamisliti da se to doista dogodilo, ali jest!... pločice s imenima žrtava odvedenih iz bolnice, a kasnije i ubijenih... motaju mi se po mislima...

SARA ĐAMBO: A onda smo se uputili k bolnici. Na prvi pogled, izvan bolnice, sve je izgledalo normalno, kao da se tu ništa nije dogodilo, ali ušavši u bolnicu... u tom podrumu, prije 25 godina boravili su ranjenici... za nekima se još traga. Izlazeći iz bolnice ponovno sam se osvrnula, više ništa nije izgledalo normalno.

PETRA DOMITROVIĆ: Najteže mi je bilo ući u Spomen dom Ovčaru. Gledati pronađene osobne predmete tih ljudi, promatrati dio njihove intime, a njihova lica se pojavljuju i nestaju ispred očiju... pa ponovo zablijesnu... pa se ugase... strašno... a svjeća ignorira i stalno gori...

ADRIANA NOVAKOVIĆ: ... čitavo vrijeme me pratio neki meni nepoznat osjećaj... tuga... ponos... strah... ljutnja... bol... suze... sreća... tuga... ponos...

MARKO KNEŽEVIĆ: ...tijekom ta dva dana najviše su me se dojmile isповijesti našeg vodiča Ivana. Hvala ti, Ivane! Njegova životna priča i sad mi je pred očima... on osmogodišnjak, trčeći bježi kukuruzištem, a majka u naručju nosi brata, trogodišnjaka i stalno se ogleda iza sebe, koliko još Ivan ima snage, a... granate padaju u njihovoj blizini. Hvala ti Ivane!

TEA DEVČIĆ: ... groblje... pokopani ljudi... križevi... dva se izdvajaju... ne mogu vjerovati da je najmlađa žrtva stara samo 6 mjeseci, a najstarija 104 godine. Uništen je jedan početak i jedno čitavo stoljeće života. Ne razumijem kako čovjek može drugom čovjeku nanijeti toliku bol i patnju. Namjerno.

JOSIP AHEC: Kukuruzni put - Put spasa, a... onda smo posjetili bolnicu. Kad to vidite srce vam stane od tuge.

GABRIJEL JURIČKI: iščekivao sam polazak u Vukovar. Polazak u taj grad, grad pun mržnje i boli, grad koji je pao i ponovno ustao, grad koji

je ostavljen sam bez nade, ali se borio do zadnjih udisaja...

MILANA FILIPOVIĆ: Sve je skučeno... soba puna ogledala... svijeće... odzvanjaju imena ljudi odvedenih na Ovčaru...

FILIP FILIPOVIĆ: Šetnja vojarnom, mnogobrojna vojna vozila, korišteno oružje, podrumi i kopije zloglasnih logora, skučeni prostori, pohvale predavaču koji je imao strpljenja za naša mnogobrojna pitanja i posvetio nam se u potpunosti. Hvala!

IVANA MALEC: Sad znam zašto Vukovar nazivaju simbolom stradanja u Domovinskom ratu!

VALERIJA BRADIĆ: Sigurno je grozan osjećaj ostati bez svega, sigurno je grozan osjećaj ostaviti sve za sobom i pokušati ostati živ. Spasiti se, živjeti u tuđem gradu, a razmišljati o svom. Sigurno je grozan osjećaj vratiti se u svoj grad i vidjeti što su drugi učinili od njega. Hvala vodiču Ivanu na njegovoj priči. Treba imati snage prepričati to bez suze u oku.

LUCIJA KAŠNAR: ...teško mi je slušati o svemu tome jer ne mogu zamisliti kako bi bilo da se to sve ponovi... ovo putovanje potaklo me na nova razmišljanja o Domovinskom ratu...

KARLO KRAJNČINA: Kraj našeg posjeta Vukovaru. Krećemo kući pogledom na vodotoranj i zastavu naše domovine, simbol stradavanja Vukovara i osjetim silni ponos što sam rođen i što živim u ovoj zemlji.

Vukovarsko groblje

Spomen Križ – „Navik
on živi ki zgine pošteno“

8. b

FRANJO LUKINOVIC: ...želim zahvaliti braniteljima što se nisu predali...

HELENA VINKOVIC: ... ne mogu vjerovati da je za okupacije Vukovara jedini i „najsigurniji“ put bio Kukuruzni put. Jeste li kada vidjeli taj put... ja jesam... on je sve, osim najsigurniji.

IVANA DOKMANIC: ... najlošije sam se osjećala kada smo stigli na Ovčaru... i ... ušli u hangar... otisci metaka... svijeće... zvijezde na stropu... predmeti ljudskih sudsibina... prostorija je mračna, djeluje hladno - kao i događaji koji su se u njoj zbili. Sablasno.

NIKOLA JURIC: ...suosjećam s ljudima... i djecom koja su izmorena pokušavala doći do slobode. Nažalost, nisu svi uspjeli!

MARIJA MILIC: Tada još nismo bili ni rođeni tako da prve dojmove nismo u potpunosti razumjeli, a... onda smo stigli na Ovčaru i... zanijemili... postali svjesni...

DORA BAHCIĆ: Stanovnici Vukovara neka budu ponosni na svoj grad i neka nikada ne

zaborave da je njihov grad - grad pobjede!

NIKOLA SUČEVIC: Put je bio dug... ali stigavši u Vukovar shvatio sam koliko je zapravo Vukovar lijep grad, ipak mi je to prvi put da sam u Vukovaru. Hvala vam na svemu!

MATIJA FORKO: Ulazeći u bolnicu, onu staru bolnicu, promatrao sam oko sebe uplašena lica... da vam iskreno kažem nije ni meni bilo svejedno... i bilo je sve gore. I tako hodamo bolnicom, gledamo slike zamišljamo kako je bilo... strašan osjećaj!

MONIKA MEĐAKOVIĆ: Osjećaj kada znaš da stojiš u hodniku u kojem su jednom prije tebe ležali svi ti ljudi... koji se ni tamo nisu mogli spasiti... u zavojima... bez vode... bez nade. Osjećaj u tom hodniku bio je grozan i tjerao me na plač... stati ispod rupe u stropu istog hodnika koji je jednom, nekad, pogodila „krmača“

još je gori osjećaj, grozne su slike koje padaju ispred mog lica. Ne mogu opisati osjećaj bivanja u prostoriji u kojoj gore četiri svijeće,... a neprestano

odzvanjaju imena branitelja... Najviše tuge osjetila sam najprije u bolnici, a zatim još više na Ovčari... bolnica kao dom... absurdno. U glavi su mi se stalno prikazivale slike ranjenih ljudi kojima nedostaju dijelovi tijela... bilo mi je teško zamisliti da sam u prostoru u kojem je svakih nekoliko trenutaka dolazio sve više i više novih pacijenata, kako im je svaki dan bilo sve teže i teže, ali... ali nisu odustajali.

PATRICIA IVANKOVIC: - Ne zaboravimo i borce drugih zemalja. Hvala im!

NIKOLINA BOKUN: Tako lijepo suojećati, a opet tako grozno osjećanje bar na tren staviti se u situacije tih ljudi. Ne smijemo zaboraviti!

IVAN ROGULJA: ... proganja me još uvijek razmišljanje o ona dva izdvojena križa među mnogima na groblju... ni godinu dana - sto godina, a dijele istu sudsibnu...

MATEO ŠPAGNUT: Zahvalan sam braniteljima jer provodim trenutke u miru!

MATEJ KRŠNIK: Zašto je do rata uopće moralno doći?

Pišem uz romon kiše

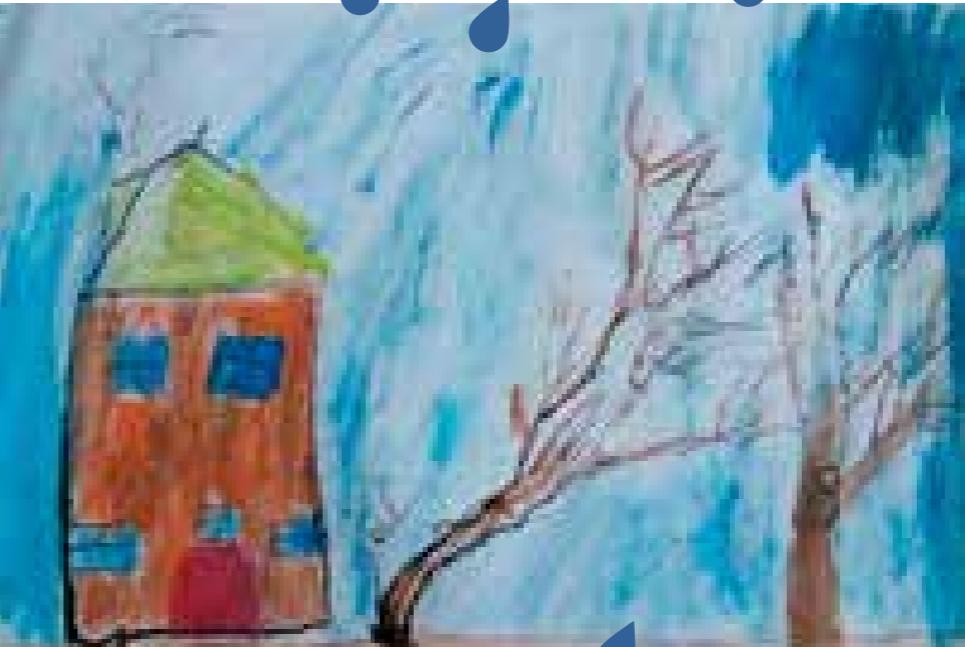
VANI SIPI

Topla soba, obiteljska ljubav cijelu kuću grije. Mrak. Noć. Vani sipi, a ja uz upaljenu svijeću pišem, prolaze sati, minute i sekunde, a ja pišem novo djelo, vani kočija juri, a par beskućnika čuči pored petrolejske lampe, jer jedino ona ih grijе. Plaćući dijete trči jer sigurno u školi nije dobro prošlo. Pločnik ružan i tužan, prljaviji od blata, ružne boje ga prekrivaju. Plaćući kiša pada i moći okolicu Ivanić-Grada.

Stjepan Ćosić, 7. b

Andelko Grgurac, 3. c

Rafael Jovanović, 3. c

Štropot kapljica

Kiša? Zvuči tako jednostavno, a tako komplikirano. Uvijek se zapitam, zapravo, koje je njezino značenje. Zbog čega nebo plače? Možda zato što nema sunca? Možda zato što mora? Možda, zapravo, bez veze? Nekada pada jako, nekada slabo ili pak, kratko. Zapravo, ne znamo ništa o kiši. Koliko kapi padne, koliko je teška jedna kapljica? Sada kada pada kiša i štropoće po mojoj prozoru. Kiša pada posvuda: voćnjacima, travnjacima, livadama...

Karlo Majsec, 7. c

Pljusak

Dan je kišovit. Vani je tmurno, sivo. Kapi kiše udaraju o prozor. Kap o kap. Njihove kapi stvaraju ritam, melodiju. Melodiju koja neobično djeluje na nas. Na naša djela, riječi, misli. Sjedim pored prozora i pišem. Nadahnula me melodija kiše. Kao da svaku moju riječ poprati po jedna kap kiše, kao da moje riječi stvaraju ritam, melodiju. Pišem, pa zastanem. Ritam je još uvijek tu. No, sada je to samo kiša. Osvrnem se oko sebe. Vani pljušti. Nastavim pisati. Ritam se vratio. Dovršila sam

tako cijeli tekst uz ritam kiše. Napokon, shvatila sam da kišoviti dan ne mora biti tako dosadan. Možda naša tijela miruju, ali naše misli rade, prošiste se. Kao i moj tekst, koji ima smisla tek kada se čita uz melodiju kiše.

Dorotea Trnčić, 7. c

Jakov Đolan, 3. c

Martina Zubatović, 3. c

DOMAĆINI ŽUPANIJSKOG NATJECANJA IZ FIZIKE

Gimnazijalka Antonija Ćosić proslavila bivšu školu

Naša je škola 25. veljače 2016. po treći put bila domaćin županijskog Natjecanja iz fizike.

Na natjecanju je sudjelovao 41 učenik osnovne škole i 32 učenika srednje škole. Iz naše škole natjecao se Matija Novak, 7. c, pod vodstvom mentora Tomislava Pavkovića.

Naša bivša učenica Antonija Ćosić, danas gimnazijalka Ivana Šveara u Ivanić-Gradu, postigla je na natjecanju prvo mjesto u kategoriji učenika prvih razreda srednje škole.

Čestitamo svim učenicima koji su sudjelovali na natjecanju, a posebno učenicima na postignutom 1., 2. i 3. mjestu.

Naš ponos: Županijska prvakinja, u kategoriji prvih razreda srednje škole, naša bivša učenica Antonija Ćosić

Sudionici Županijskog natjecanja u fizici u našoj školi

Natjecanje je uveličao nastup zbora

Rezultati objavljeni na panou

Uvodna riječ ravnateljice Tatjane Bakarić

Proglašenje najboljih

Dramska skupina pred prigodni nastup

GLAGOLJICA U DJEĆJEM OKU I SRCU

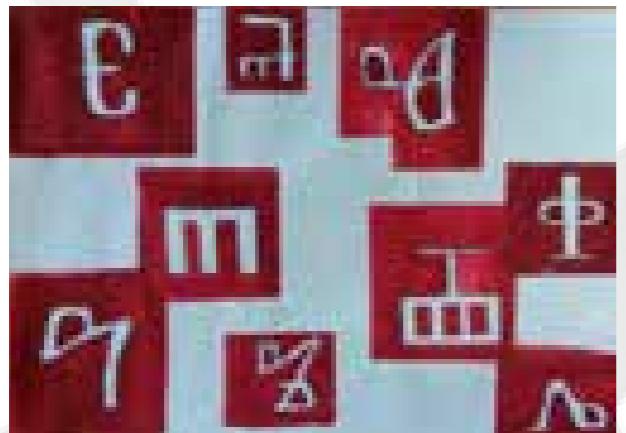
LIKOVNI RADOVI OTIŠLI U NJEMAČKU

Za likovni natječaj i izložbu dječjih radova u Gradskoj galeriji Iselohn ove godine poslali smo slike učenika naše škole. Radi se o tradicionalnoj manifestaciji dječjeg likovnog stvaralaštva koju već 16 godina organiziraju hrvatski iseljenici u Njemačkoj, slikarica i pedagoginja **Ankica Karačić** i suprug **Ante Karačić**. Ovaj vrlo popularan likovni natječaj namijenjen je hrvatskim učenicima iz cijelog svijeta, a odvija se pod nazivom "Iserlohn - Rim - Molise - Zagreb".

Ovogodišnja tema "Glagoljica u dječjem oku i srcu" privukla je više od tisuću djece i

dvjestotinjak pedagoga koji su s njima radili. Svoje crteže poslala su djeca iz Mađarske, Austrije, Italije, Švicarske, Srbije, Bosne i Hercegovine, Slovenije, iz svih gradova Njemačke gdje postoji organizirana hrvatska nastava, te iz svih dijelova Hrvatske. "Ovakav je odaziv i nas iznenadio i bit će vrlo teško odabrati pobjednike" - kaže Ankica Karačić. Žiri Gradske galerije Iserlohn ipak će morati odlučiti čiji su radovi najbolji, a svoj sud nakon njih može dati i publika. Izložba se slijedom organizira u travnju u Iserlohnu, u svibnju u Rimu, a u rujnu u Zagrebu.

V. T.

Elena Lediščak, 8. c

Helena Vinković, 8. b

Patricia Ivanković, 8. b

Valerija Bradić, 8. a

Pod temom Mediteran u meni Radovi na LIK-u 2016.

OVE godine poslali smo radove na Županijsko natjecanje iz likovne kulture pod temom Mediteran u meni. Tehnika rada bila je kartonski tisak, pa su učenici izrađivali matricu od kartona koja je poslije otiskivana pomoću valjka i grafičke boje na papir. Učenici su trebali na osnovu zadanih motiva: otoka Hvara, Korčule, Visa, Krete, poluotoka Pelješca, Peloponeza i Apeninskog te antičkih hramova i renesansnih zvonika, komiške gajete Falkuše, dubrovačkog trgovačkog broda Lora i venecijanske galije, masline, grožđa i drugog, osmislići cjelinu koja će najbolje predložiti Mediteran od prošlosti do sadašnjosti.

Ivor Levar, 6. c

Marija Sušac, 7. b

Tehnika kartonskog tiska ima svoje zadatosti, a to su da se plohe moraju međusobno odvajati malim razmacima, čime dobivamo razigranost površina i stupnjevanje ritmova. Odabrani učenici pristupili su školskom natjecanju koje se održalo 29. veljače 2016., a na Županijsko natjecanje poslano je deset najboljih radova. Našu školu predstavljali su radovi koje su odabrale učiteljice likovne kulture naše škole. To su učiteljice Jasmina Slivar, Jadranka Ždero i Vlasta Tolić. Radove koji su poslani na Županijsko natjecanje izradili su: Katarina Gjurinski, 5. c, Nika Cvitković, 6. a, Antonija Jerković, 7. a., Marija Sušac i Danijel Jelić, 7. b, Ivor Levar i Ana Vinković, 7. c, Sara Đambo i Dario Gavranović, 8. a te Elena Ledinščak, 8. c.

V. T.

Elena Ledinščak, 8. c

Dario Gavranović, 8. a

Uz Međunarodni dan borbe protiv ovisnosti

Upovodu obilježavanja međunarodnog Mjeseca borbe protiv ovisnosti u školi smo ugostili kazalište The Arto. Predstava se izvodi u sklopu akcije prevencije zloupotrebe droge Ministarstva unutarnjih poslova RH. Izvođenjem predstave u školama nastoji se podići razina svijesti o važnosti prevencije zloupotrebe droge te doprinijeti proširenju znanja o temeljnim problemima ove tematike.

Predstava je zamisljena kao umjetničko predavanje, otvorena i neposredna komunikacija s namjerom educiranja učenika i njihovih roditelja o prepoznavanju raznih životnih situacija u kojima se tijekom odrastanja mogu naći. Nakon pogledane predstave zasigurno je potaknuto razmišljanje i razgovor o stavovima o neprihvativosti zloupotrebe opojnih sredstava kao i jasnom stavu o potrebi i nužnosti odupiranja pritiscima.

Glumci Marko Makovinčić i Olga Pakalović predstavu za učenike sedmih razreda i njihove roditelje izveli su u 2 termina, u 17.30 i 18.30, 19. studenoga 2015. Predstavi je nazoočio i kontakt policajac Ivan Jančić.

Vesna Vučić

DROGA – NE, HVALA!

Glumci Marko Markovinčić i Olga Pakalović: Predstava u gostima

Umjetničko predavanje: Kazalište Artu

EKOLOŠKA RADIONICA

Otpad nije smeće

Prva u nizu edukativnih radionica o ekologiji održana je početkom ožujka u našoj školi za učenike šestih razreda.

Mnogi predmeti koje odbacujemo nisu smeće već otpad, sirovina za buduću upotrebu. Staklo, papir, PET ambalaža, limenke, baterije te komunalni otpad razvrstavaju se u odvojene kontejnere koji se razlikuju po obliku, boji i veličini.

Tom su prilikom učenici upoznati s osnovnim značajkama sustava gospodarenja otpadom na području Republike Hrvatske, ali i lokalnim sustavom organiziranog sakupljanja i odlaganja otpada. Pored toga, istaknuti su i ciljevi odvojenog sakupljanja i pravilnog postupanja s otpadom kao i dobrobiti za naš okoliš koje iz toga proizlaze. Staklo, papir, pet ambalaža, limenke, baterije te komunalni otpad razvrstavaju se u odvojene kontejnere koji se razlikuju po obliku, boji i veličini.

Učenici su iskazali veliki interes i svojim brojnim pitanjima vezanim uz održanu prezentaciju kao i svakodnevno postupanje s

Važnost zaštite okoliša

različitim vrstama otpada. Mnogi predmeti koje odbacujemo nisu otpad, već sirovina za buduću upotrebu.

Cilj kampanje koja se provodi u osnovnim školama na području Grada Ivanić-Grada te Općina Križ i Kloštar Ivanić je podizanje svijesti i edukacija najmlađih naraštaja o važnosti zaštite okoliša i pravilnog gospodarenja otpadom radi uspostave održivog odnosa prema prirodi u kojoj živimo. Radionice organiziraju komunalna poduzeća Ivakop d.o.o. iz Ivanić-Grada i Gospodarenje otpadom Zagrebačke županije d.o.o.

**Vidra mala kraj potoka stala,
Ona nije nikoga zvala.
Daleko gleda rijeke ona,
Ali nikako da krene njena sezona.**

Franka Sloup, 3. b

Tara Brković, 3. c

**Voda teče, voda mi reče.
Ona na čudan put kreće.
Daleko, daleko luta sama
Ali smo sretni kad se vrati k nama.**

Učenici 3. b

Katja Rukavina, 3. c

INFORMATIKA I TEHNIČKA KULTURA

1. KOLO CROATIAN MAKERS LIGA

Roboti sa srcem

One godine naša škola uključila se u nacionalni projekt iz robotike Croatian Makers Lige. Od organizatora Lige dobili smo 5 robota koje smo sklapali na satovima dodatne nastave iz Tehničke kulture. Također

smo dobili upute po kojima smo sastavljali MBOT robote, za koje su učenici rekli da nisu tek hladni strojevi, već da imaju srce. Od Zajednice tehničke kulture Zagrebačke županije dobili smo LEGO Mind Storm robota koji će nam poslužiti za natjecanje Robo Rescue, a služi za spašavanje žrtava. Emoro robot dobili smo od Školske knjige, za učenje programiranja i robotiku. Na hameru smo pomoću printeva osposobili privremenu

Tvorci robota na okupu pred pistom

pistu po kojоj već hodaju programirani roboti. Pomoću senzora prate crtu, sviraju, reagiraju na količinu svjetla, osjećaju dodir, a u budućnosti očekujemo njihovu nadogradnju, pa će moći rukovati se,

prenositi stvari itd. Tvorci naših robota su polaznici dodatne nastave iz Tehničke kulture: Marta Novaković, Nino Mališ-Dijanić, Gabrijel Ivaković i Dorian Piljek, svi iz 7. b pod vodstvom učitelja Sergeja Pavleka. Oni su sudjelovali na natjecanju iz robotike koje se održalo 3. svibnja 2016. u 11 regionalnih centara. Naši predstavnici natjecali su se među 13 ekipa robotičara u OŠ Eugen Kvaternik u Velikoj Gorici.

Sergej Pavlek

Modelari na natjecanju

2. kolo modelarske lige

Učenici naše škole sudjelovali su u 2. kolu modelarske lige odžane 21. travnja 2016. u OŠ Posavski Bregi.

IVA MLAKIĆ, UČENICA GENERACIJE 2015./2016.

CURA KOJA ČITA

Iva Mlakić, 8. c - Cura Koja Čita

Da je kojim slučajem Iva Mlakić Indijanka iz filma Winnetou, zvala bi se - Cura Koja Čita. Kako se Iva voli odjevati u šareni pončo, a glavu s dugom valovitom kosom ukrašavati vrpcom preko čela, ta se usporedba nameće sama po sebi. Indijansko ime koje bi dobila bilo bi vezano uz aktivnost s kojom je bila zapažena tijekom osmogodišnjeg školovanja – čitanje.

Naime, Iva Mlakić, osim svjedodžbe s peticama od vrha do dna tijekom osmogodišnjeg školovanja, istaknula se kao sudionica ekipe naše škole koja je u natjecanju „Čitanjem do zvijezda“ osvojila drugo mjesto u državi. Uz županijska natjecanja u biologiji i pjesama na Lidranu, to joj je ovogodišnji najveći uspjeh. Ivu Mlakić je skoro svaki učitelj želio imati kao predstavnici svojega predmeta na natjecanjima, ali to nije bilo moguće pa se Iva odlučila za ona koja je najviše zanimaju. Nadamo se da će ubuduće isto tako biti uspješna u svim aktivnostima kojima će se baviti u životu. Čestitamo, Iva, na tvom proglašenju učenicom generacije 2015./2016. na sjednici Učiteljskog vijeća održanoj 19. svibnja 2016.!

V. T.

U posjetu Radio Ivaniću

Pred radio postajom

U eteru

Uživo u programu

U sklopu izvannastavne aktivnosti Školski radio, 28.10.2015. učenici naše škole pod vodstvom učiteljice Biljane Šunjić posjetili su radijsku postaju „Orbiteljski radio Ivanić Grad“. Ondje nas je srdačno dočekala direktorica Radojka Šporer koja

nas je provela kroz prostorije te nam opisala kako se djelatnici pripremaju za emisiju. Iznenadila nas je uključivši nas uživo na nekoliko minuta u eter, što nas je jako razveselilo. Hvala im na tome!

Matea Popović, 8. a

Poduka iz vođenja radijske emisije

Na natječajnoj izložbi „Sv. Mihovil ubija zmaja“

NAGRADA LUKI ŽERJAVU

Na nagradnom natječaju što ga već tradicionalno organizira Knjižnica Jurja Šižgorića u Šibeniku, naš učenik Luka Žerjav, 6. c, dobio je nagradu za likovni rad. Učenici su na nastavi likovne kulture i na likovnoj grupi, čiji je član i Luka Žerjav, a pod vodstvom učiteljice Vlaste Tolić, crtali i slikali na temu „Sv. Mihovil ubija zmaja“, a upravo je sv. Mihovil nebeski zaštitnik Šibenika. U povodu vjerskog blagdana i Dana grada Šibenika u Knjižnici Jurja Šižgorića otvorena je i prigodna izložba učeničkih radova osnovnih škola iz cijele Hrvatske. Slika flomasterom našega Luke zauzela je značajno mjesto i za nju je nagrađen. Bravo, Luka, samo tako nastavi. Pa, kako si izvrstan u likovnoj kulturi, tako budi i u svim ostalim predmetima.

Luka Žerjav, 6. c

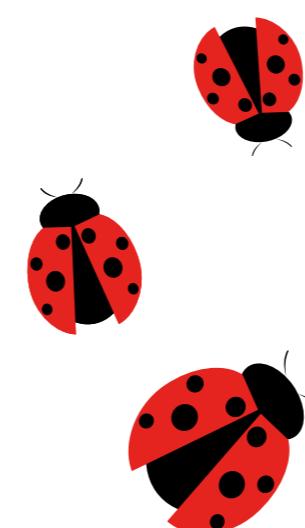
LIKOVNI NATJEČAJ „OSMIJEH ZA 5!“

Na natječajnu izložbu

Osmijeh za 5, razredna nastava je poslala grupni rad učenika 1. a, 1. b i 1. c razreda. Izložba se odvijala na temu: Što za naš osmijeh znače četkica i pasta.

Osmijeh za 5

MALI DIZAJNERI

Grupa Mali dizajneri koju vodi učiteljica Renata Kraljić okuplja učenike razredne nastave koji su vrlo kreativni. Na satovima učenici pletu prstićima ogrlice od vune, izrađuju bubamare od kartona, oslikavaju tkaninu batik tehnikom pomoći voska i boje itd.

Bubamara na dlanu

U nacionalnim središtima kulture i umjetnosti

Na početku drugog polugodišta, 9. veljače 2016., osmaši su posjetili Nacionalnu i sveučilišnu biblioteku i Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu. Na terensku nastavu učenike su vodile učiteljica glazbene kulture, Danica Pergar, i učiteljice hrvatskog jezika, Antonija Borić i Irena Noth.

U NSB-u nas je dočekala suradnica u odsjeku Odnosa s javnošću, Sonja Martinović i održala nam predavanje o povijesti NSB-a. O njenom osnivanju, dosadašnjim lokacijama, arhitekturi bivše i sadašnje zgrade i brojnim zanimljivostima vezanim uz nju. Pohvala gđi. Martinović – žena od riječi. Na samom početku najavila je da će biti zanimljiva i doista je održala obećanje. Osutnuti golemim razmjerima Biblioteke, u njoj smo se osjećali kao mravi!

Saznali smo da je Biblioteka prvo bila smještena na Gornjem gradu i tijekom stoljeća se spuštala u podnožje Zagreba i selila gradom. Bila je u zgradama današnjeg Pravnog fakulteta, zatim na Marulićevu trgu, da bi se konačno 2007. smjestila na današnje mjesto, preko puta „Lisinskog“.

NSB broji oko 3 000 000 naslova svjetskih izdavača. Nismo dovoljno stari da bismo postali njezini članovi, ali smo uspjeli vidjeti brojne studente kako umornih lica s knjigama pod rukom kreću u borbu s učenjem.

Osim što je mjesto druženja uz knjigu, NSB organizira i brojne književne susrete, kongrese i državnička druženja na kojima ustrajno radi tristotinjak zaposlenih na nekoliko katova.

U HNK u Zagrebu nazočili smo Umjetničko

Pred hramom nacionalne i svjetske književnosti u Zagrebu

Na ulazu u zagrebački HNK

programu za škole s obiljem isječaka renomiranih hrvatskih djela, što glazbenih, što književno-umjetničkih. Nastupili su Zbor i orkestar, Balet i Drama zagrebačkog HNK, a u programu su nastupili velikani hrvatske kazališne scene. U raznovrsnom i bogatom repertoaru svatko od nas pronašao je ponešto za sebe

Dobro raspoloženi glumac Slavko Juraga, vodio je program komunicirajući s publikom, najavljujući glumce i ansamble. Glumci su nas provodili kroz stoljeća hrvatskih i svjetskih pozornica, a glazba nas je upoznala s praizvedbama i uspješnicama orkestra pod budnom palicom maestra HNK-a Josipa Šege. Program je započeo baletom „Ana Karenjina“, na glazbu Petra Iljiča Čajkovskog, a nastavio arijom „Figara“, „Seviljski brijač“ Giuseppea Verdija u izvedbi opernog pjevača Ljubomira Puškarića. Slijedio je dramski monolog iz „Medeje“ koji je izvela glumica Alma Prica. Solistica Sofia Ameli Gojić zapjevala nam je poznate taktove „Carmen“. Zatim je uslijedilo prisjećanje na velikana hrvatske književnosti Miroslava Krležu i njegovu dramu „Vučjak“ uz kazivanje prozognog teksta.

Mladi naraštaji glumaca HNK-a recitirali su Preverta, Ujevića, Krležu, Williamsa, a uslijedila je i baletna Poloneza iz „Evgenija Onjegini“, Petra Iljiča Čajkovskog. Kratka scena iz „Građanina plemića“ podsjetila nas je na gradivo 7. razreda, a na kraju uz ovacije svih prisutnih Zbor i orkestar te Balet HNK-a u Zagrebu izveo je završno kolo „Ere s onoga svijeta“, Jakova Gotovca.

Irena Noth

Zvučna i slikovna kulisa hrvatskih filmova

Bili smo na Tjednu glazbe za mlade, tradicionalnoj manifestaciji koja već 11 godina objedinjuje glazbu i sliku, u petak, 8. travnja u KD Vatroslav Lisinski u Zagrebu. Riječ je o tematskoj priredbi za osnovne i srednje škole koja se svake godine održava u prvim danima proljeća. Ove godine priređena je izložba i koncert na temu Filmska glazba 100% hrvatsko. Učenici naše škole na satovima likovne kulture slikali su na temu glazbe Himna zadrugara iz filma Vlak u snijegu, koju su prethodno obradili na satovima glazbene kulture. Na izložbi je bio postavljen rad naše učenice Lucije Kreber, 5. b. Priredbu je vodio režiser Joško Marušić, a slušali smo glazbu iz domaćih crtanih iigranih filmova: Doktor Baltazar, Vlak u snijegu, U registraturi, Tko pjeva zlo ne misli, Gospoda Glembayevi i drugih. U plesnom programu nastupili su solisti baleta GK

Lucija Kreber, 5. b

Komedija. Organizatori priredbe su Hrvatska glazbena mladež, Zagrebačka filharmonija i KD Vatroslava Lisinskog. Voditeljice projekta Tjedan glazbe za mlade u našoj školi su učiteljica glazbene kulture Danica Pergar i učiteljica likovne kulture Vlasta Tolić.

Šestašice pred KD Vatroslav Lisinski

PRVA PRIČEST

Prvu Svetu pričest primaju vjeroučenici trećih razreda osnovnih škola. Od njih se traži da redovito pohađaju školski vjeroučenički predmeti od prvog razreda osnovne škole te da do trećeg razreda usvoje određena znanja. Nakon završene priprave prvi put pristupaju sakramenu pomirenja (ispovijedi), a nakon toga, svečano, u nedjeljnju euharistijskom slavlju, primaju svoju prvu sv. pričest. Prvu svetu pričest učenici trećih razreda naše škole ove godine primili su u nedjelju, 8. svibnja u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Kloštar Ivaniću od župnika fra Drage Brgleza. Na slikama su s učenicima njihovi učitelji, vjeroučiteljica s. Maja Ivaković, ravnateljica Tatjana Bakarić i župnik fra Drago Brglez.

3. a i 3. b s učiteljicom Snježanom Matišić

3. b s učiteljicom Lukrecijom Špoljar i učenicima OŠ Graberje

PRVA PRIČEST KLOŠTAR IVANIĆ 8. svibnja 2016.

3. c s učiteljicom Sanelom Kezerić

Iva Mlakić, 8. c

KRIZMA ILI SVETA POTVRDA

8. a s razrednikom Tomislavom Pavkovićem

SVETA POTVRDA KLOŠTAR FRAJANČ 14. svibnja 2016.

8. c s razrednicom Antonijom Borić

8. b (razrednica Danica Pergar)

Krizma ili Sveta Potvrda je sakrament u kojemu krštenik prima puninu Duha Svetoga da bi svojom zrelom vjerom i životom svjedočio za Isusa Krista.

Po tom sakramantu krizmanici postaju svjedoci Isusa Krista. U latinskoj Crkvi ovaj sakrament se dijeli kada kršćanin dozrije do dobi njegova razumijevanja. On ujedno označava njegovu zrelost. Sakrament svete potvrde ili krizme učenici osmih razreda naše škole primili su u subotu, 14. svibnja 2015. u župnoj crkvi Uznesenja Blažene

Djevice Marije. Na slikama su s učenicima razrednici, vjeroučiteljica s. Miljana Marušić, ravnateljica Tatjana Bakarić te predvoditelj misnog slavlja i djelitelj Svete Potvrde vlč. Josip Ružman, biskupov izaslanik.

Doria Jakopčević, 6. b

GALERIJA

Marija Ćosić, 3. c

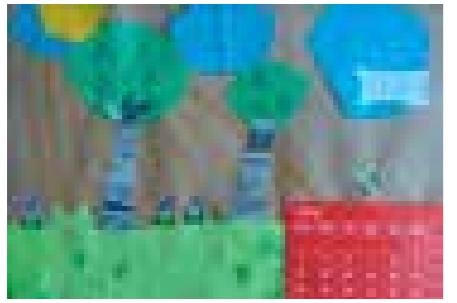
Borna i Matija Filipović, 4. a

Ante Dolić, 4. c

Andjela i Kristina, 4. a

Laura Lukinović, 2. b

Dora Tomić Babić, 3. b

Borna Jurički, 4. c

Filip Ždero, 2. c

Borna Filipović, 4. a

Domagoj Jurički, 4. c

Matea Bradić, 4. a

Alen Jelavić, 3. c

Lea Martić, 1. b

Nikolina Zubatović, 3. c

Franka Marković, 3. b

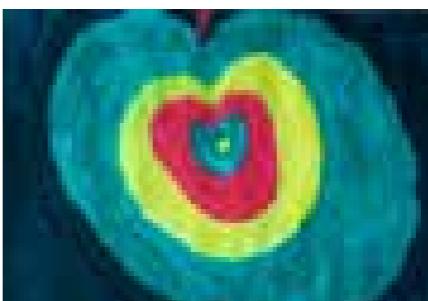

Mirjana Jurić, 1. b

SLIKA

Lucija Ivanović, 2. b

Maja Vukojević, 2. b

Dino Kesedžić, 3. c

Patricia Tutić, 4. c

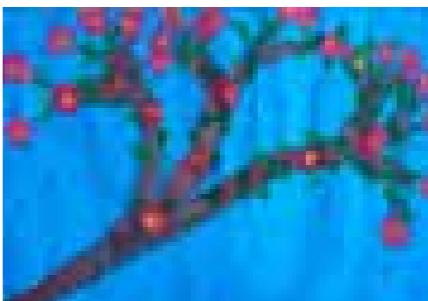
Giovanni Petras, 4. a

Ivan Klarić, 2. c

Sara Jagić, 4. a

Iljana Maljur, 2. b

Tamara Ivanović, 4. a

Nika Pajur, 2. c

Nikolina Zubatović, 3. c

Dino Kesedžić, 3. c

Lucija Ivanović, 2. b

Borna Jurički, 4. c

Katja Rukavina, 3. c

Sara Pavanić, 4. c

Svečani doček prvašića

PRVI DAN U ŠKOLSKIM KLUPAMA

Ove smo godine prvašice dočekali „špalicom“ na putu do športske dvorane, gdje su ih dočekale učiteljice Kristina Rešetar (1. a), Jadranka Ždero (1. b) i Ivana Truksa (1. c). Nakon uvodnih riječi ravnateljice i načelnika općine koji im je darovao broševe u liku anđela, strpljivo su pogledali nastup recitatora, dramske grupe, malog zbora i naših zlatnih mažoretkinja, a tada je pedagoginja pozvala učenike po razrednim odjelima, nakon čega su s učiteljicama otišli u svoje razrede. Ubrzo su se spustili u školsku blagavaonicu na sendviče i čaj!

Na snimanju „Maestra“

Učenici 8. b razreda s razrednicom Danicom Pergar sudjelovali su 10. 10. 2015. na snimanju treće emisije „Maestro“ u studiju „Anton Marti“ na HRT-u u Zagrebu.

Alan Bjelinski i učenici

Najbolje mažoretkinje okitile su se medaljama: Jana Bočkaj, Hana Pavun i Franka Sloup, 3. b

Međunarodno natjecanje mažoretkinja Naše kadetkinje su prvakinje

Na međunarodnom natjecanju mažoretkinja koje se održalo 4. travnja 2016. u Velikoj Gorici naše kadetkinje osvojile su prvo mjesto. To su **Jana Bočkaj**, **Franka Sloup** i **Hana Pavun** iz 3. b, te **Lara Bičanić**, 2. c i **Matea Kozina**, 4. a. Na natjecanju, vještine su odmjeravali kadeti, juniori i seniori.

Od posebnih vrsta natjecanja Jana Bočkaj – solo te trio Matea Kozina, Franka Sloup i Jana Bočkaj također su se popele na najviši tron. Iste natjecateljice u mini formaciji Štap i mini formaciji pomponi zauzele su prvo mjesto.

V. T.

Sudjelovali u predstavi

VRIJEME RADNJE: četvrtak 5. 5. 2016.

MJESTO RADNJE: naša školska dvorana

LIKOVNI

- književnica Jadranka Čunčić-Bandov
- učenici 1. a, b, c i 2. a, b, c razreda
- lutke izrađene od sušenih tirkvica, jute, vune..

NAŠI DOJMOVI

- „Nisam se mogao prestati smijati!“ - NOA
„Glumio sam miša!“ - DOMINIK
„A ja bubamaru. Osjećala sam se kao prava glumica!“ - NIKA
„Imao sam velike sive uši i surlu. Bilo je super!“ - SIMON

Predstava u gostima

Učenici u HNK u Zagrebu gledali balet Orašar

Mladi ljubitelji glazbe, pjevački zbor, učenici likovne grupe te grupe vizualni identitet posjetili su krajem prosinca HNK-a u Zagrebu i pogledali prekrasan balet skladatelja **P. I. Čajkovskog** „Orašar“.

Učenici pred zgradom HNK u Zagrebu

Glazbena škola u gostima

Glazbeni odjel OŠ Stjepana Basaričeka ugostili smo 11. svibnja u našoj školi. Profesori su predstavili razne glazbene instrumente koji se mogu učiti svirati u njihovoj školi, a poslušali smo i skladbe koje izvode naši učenici: **Karlo Kranjčina**, 8. a, harmonika, **Lucija Kašnar**, 8. a, glasovir, **Katja Sloup**, 5. b, gitara, **Mato Smilčić**, 3. b, gitara.

Glazbena škola u gostima!

POSJET DVD-u KLOŠTAR IVANIĆ

UDVD Kloštar Ivanić 23. 11. 2015. dočekali su nas vatrogasci u svečanim i interventnim odijelima. Predsjednik društva Zvonimir Drk sve prisutne ukratko je upoznao s radom i poviješću društva kao i razlikom između vatre i požara. Učenici su razgledali vatrogasni kamion, postavljali mnoga zanimljiva pitanja i saznali čemu služe pojedini dijelovi vatrogasne opreme. Vatrogasci su demonstrirali puštanje vode iz mlaznice, a iznenadili su

2. a, b i c s učiteljicama u posjetu vatrogascima

učenici nisu skidali osmijeh s lica i prestajali pričati o vatrogascima i svemu što su doživjeli.

nas i zvukom vatrogasne sirene. Učenici su bili oduševljeni što su mogli isprobati i natjecati se u dječjim vatrogasnim aktivnostima (natjecanje u brentaćama). Mnogi učenici su iskazali želju biti članovi malih vatrogasaca. Nestrpljivo čekamo proljeće kada ćemo se opet vidjeti. Nakon povratka u učionice,

Gostovanje na „Farmi”

Učetvrtak 3. 12. 2015. nekolicina učenika u pratnji knjižničarke gostovala je u TV show „Farma”, gdje su im sudionici priredili lutkarsku predstavu „Pinokio”.

Osim što je učenicima već sam posjet snimanju jednog TV show-a predstavljao iznimno doživljaj, kao i razgledavanje lokacije snimanja i druženje sa sudionicima, imali su priliku uživati i u lutkarskoj predstavi, priređenoj za njih. Svoje mišljenje o predstavi djeca su imala mogućnost izreći i pred kamerama.

Nakon snimanja darivani smo rekvizitima iz same predstave. Razgledali smo lokaciju snimanja i družili se sa životinjama. Djeca su bila oduševljena ovim posjetom.

Autor: Suzana Lacković, 7. 12. 2015.

Princeza Sanja vodila je učenike u razgledavanje dvorca

Prvaši u dvorcu

Sva tri prva razreda doživjeli su svoju bajku na imanju „Contessa“ u Draganiću. Prvo ih je princeza Sanja vodila u razgledavanje dvorca, potom crkvu Sv. Jurja, a zatim ih je Grof proveo kroz konjušnicu i staru kuću punu viteških oklopa, prepariranih životinja i starina. Na tajanstvenom tavanu djevojčice su se presukle u princeze, a dječaci u vitezove, zajedno su otplesali menuet i učili kraljevski naklon. Uslijedio je svečani ručak u kostimima za prekrasno uređenim stolovima... nesvakidašnji doživljaj za pamćenje!